

biltén

PRIJATELJ MALENIH

U službi Malog Isusa

Sadržaj:

Riječ urednice	3
Poruke i događaji u Crkvi	4
Tema broja	19
Intervju	22
Imaj srce - apostolat PMI-a	25
Stvaralaštvo - PMI-a	42
Vijesti - PMI-a	48
Svjedočanstva vjere	76
Najave	83
Odjeci vremena	88

Impresum:**ISSN 1331-8942****PRIJATELJ MALENIH**

Informativni bilten

Prijatelja Maloga Isusa

2/2015. (44)

Zagreb, prosinac 2015. - God XXI.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe Sestara

Služavki Malog Isusa

10000 Zagreb, Naumovac 12

Tel.: 00385 01/4673 411

Faks: 00385 01/4673 412

E-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Web stranica: www.ssni.hr

Facebook: Prijatelji Maloga Isusa

Odgovara: s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica**Uredila:** s. Ana Marija Kesten**Uredničko vijeće:** s. Dolores Brkić,
s. Emanuela Pečnik, s. Marina Perić**Grafička priprema i tisak:**

D.R.I.M. d.o.o., Zagreb

Naklada: 1000 komadaFotografije na koricama snimljene su
povodom 125. obljetnice Družbe SMI.

Živio Mali Isus!

Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Božić je blizu. Oko nas je sve užurbano. Trgovački centri su preplavljeni božićnim nakitom, blještavilom i sjajem. Ulice, borovi i prozori okičeni su svjetilkama koje osvjetljavaju tamu noći. Gdje god se okrenemo, sve nam najavljuje i govori o Božiću u kojem je najmanje prisutno rođenje Božanskog Djeteta Isusa i Njegovog silaska na zemlju da nas spasi. Nažalost, sve više i sami postajemo žrtva te i takove pripreme za Božić.

Ove godine imamo bezbroj razloga da se određnemo svega što nije priprava Božić i što nas ne vodi ususret Božićnom otajstvu koje je skriveno u Malenom Isusu položenom u betlehemskoj štalicici. Na taj iskorak u vlastitom životu, poziva nas na poseban način papa Franjo. Slijedimo svim srcem glas Božji koji nam govori po svome namjesniku na zemlji i prihvativmo svom dušom Izvanrednu Svetu godinu milosrđa kao posebnu priliku u kojoj ćemo sve više upoznavati milosrđe Očevo u Isusu iz Nazareta i biti Njegov odraz milosrđa i ljubavi pred svakim bratom i sestrom kojeg susrećemo na putu života.

U ovom božićnom vremenu i vremenu Svetе godine milosrđa otvorimo svoje srce djelovanju Očevo milosrđa i napravimo nove iskorake suošjećanja, pažnje i nježnosti prema bližnjima. Svoje odslaske u bespotrebnu kupovinu i potrošnju, zamjenimo odlaskom u izbjegličke kampove, u skloništa za siromahe, u pučke kuhinje, u bolnice, u domove djece bez roditelja, u siromašne obitelji, u periferije naših gradova i sela. Odlazak u te stvarnosti dovest će nas k našem cilju, susretu s malim Božićem, s novorođenim Kraljem položenim u jaslice kojeg očekujemo svim srcem. To će biti Božić Isusovih prijatelja.

Odvažimo se živjeti i posvjedočiti Očevo milosrđe u tim "betlehemskim štalicama" koje su nam tako blizu u našoj svakodnevnići. Donesimo toplinu Božića svima koji ga iščekuju...

Svima vama do kojih dođe i ovaj novi broj našeg biltena Prijatelj malenih želimo Božić i Novu godinu 2016. blagoslovljenu milosrđem Očevim. Uputimo se k Betlehemu svaki dan i s Marijom i Josipom promatrajmo u Djetetu Isusu, našem Spasitelju skriveno lice Očevo milosrđa...

Urednica

PORUKA SVETOG OCA ZA SVJETSKI DAN SELILACA I IZBJEGLICA 17. SIJEČNJA 2016.

**„IZAZOV SELILACA I IZBJEGLICA.
ODGOVOR EVANĐELJA MILOSRĐA“**

Draga braćo i sestre!

U buli najave izvanrednog Jubileja milosrđa podsjetio sam da "postoje trenuci u kojima smo pozvani još snažnije usmjeriti svoj pogled na milosrđe, kako bismo sami postali djelotvornim znakom Očeva djelovanja" (Misericordiae Vultus, 3). Bog u svojoj ljubavi želi doprijeti do svih i svakoga. Oni koji prihvataju Očev zagrljaj postaju raširene ruke i zagrljaje da svatko uzmogne spoznati da je ljubljen i da se osjeća kao "kod kuće" u jednoj ljudskoj obitelji. Bog svoju očinsku brigu proteže na sve, poput pastira koji brine za svoje stado, ali je posebno osjetljiv na potrebe ranjene, umorne ili

bolesne ovce. Isus Krist nam je predstavio Oca kao onoga koji se priginje nad čovjekom pritisnutim tjelesnom ili duhovnom bijedom i, što se ovaj u težem stanju nalazi, to se Božje milosrđe pokazuje plodonosnijim.

U naše doba migracije su u cijelom svijetu u stalnom porastu. Izbjeglice i ljudi koji bježe iz svojih domova predstavljaju izazov za pojedince i zajednice, kao i njihov tradicionalni način života, i katkad uzdrmaju kulturni i društveni horizont s kojim se susreću. Oni su sve češće žrtve nasilja i siromaštva, napuštajući svoje domove postaju pljenom trgovaca ljudima na svom putovanju prema snu o boljoj budućnosti. Ako, zatim, prežive zlorobore i protivštine, suočavaju se sa stvarnošću u kojoj vlađa prikrivena sumnja i strah. Na kraju,

nerijetko se susreću s pomanjkanjem jasne i praktične politike koja regulira prihvat migranata i predviđa kratkoročne i dugoročne programe integracije, uz poštivanje prava i dužnosti svih. Danas, više no u prošlosti, Evanđelje milosrđa potresa naše savjesti, sprječava nas da se mirimo s patnjom drugih i ističe odgovore koji se temelje na bogoslovnim krepostima vjere, nade i ljubavi, koji svoj praktični izraz nalaze u duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa.

U svjetlu tih činjenica, odlučio sam da Svjetski dan selilaca i izbjeglica 2016. bude posvećen temi: "Izazov selilaca i izbjeglica. Odgovor Evanđelja milosrđa". Migracijski valovi sada su postali duboko ukorijenjena stvarnost i prvi problem koji se nameće tiče jest ponuditi rješenje za tu izvanrednu situaciju kroz programe koji će uzeti u obzir uzroke migracijâ, promjene koje one sa sobom nose i njihov utjecaj na strukturu i izgled društava i narodâ. Svijet se svakodnevno suočava s tragičnom sudbinom milijuna muškaraca i žena kao posljedicom izbjeganja neprihvatljive humanitarne krize u različitim dijelovima svijeta. Ravnodušnost i šutnja postaju suučesništvo kada pasivno promatramo ljudе koji umiru od gušenja, gladi, nasilja i brodoloma. Bile velike ili male, to su uvijek tragedije čak i kada je u njima izgubljen samo jedan ljudski život.

Migranti su naša braća i sestre u potrazi za boljim životom, daleko od sirogaštva, gladi, izrabljivanja i nepravedne raspodjele dobara našeg planeta, koja bi svi trebali ravноправно dijeliti. Nije li

možda želja svakog čovjeka da živi bolje i uživa pristojno blagostanje koje će dijeliti sa svojim dragima?

U ovom povijesnom času, snažno obilježenom velikim migracijama, identitet nije sporedno pitanje. Oni koji se odluče emigrirati prisiljeni su promjeniti neke od svojih najosebujnijih karakteristika i, htjeli to oni ili ne, prisiljavaju na promjenu i one koji ih primaju. Kako te promjene ne doživljavati kao prepreku istinskom razvoju, već kao priliku za istinski ljudski, društveni i duhovni rast, poštujući i promičući one vrijednosti koje nam pomažu rasti u čovjekoljublju i izgraditi ispravan odnos s Bogom, drugima i stvorenim svijetom?

Prisutnost doseljenika i izbjeglica predstavlja ozbiljan izazov za razna društva koja ih prihvaćaju. Ta se društva suočavaju s novim situacijama koje bi mogле postati nepredvidljive ako ih se prikladno ne obrazloži, upravlja i regulira. Kako možemo osigurati da ta integracija postane međusobno obogaćivanje, da otvoriti pozitivne perspektive zajednicama, te spriječi opasnost diskriminacije, rasizma, ekstremnog nacionalizma ili ksenofobije?

Biblijska nas objava potiče primiti stranca; poručuje nam da na taj način otvaramo vrata Bogu i u licu drugoga vidimo lice samoga Isusa Krista. Mnoge institucije, udruženjâ, pokreti i grupe, dijecezanska, nacionalna i međunarodna tijela iskusili su divljenje i radost slavlja susreta, razmjene i solidarnosti. Oni su prepoznali glas Isusa Krista: "Evo, na vratima stojim i kucam" (Otk 3, 20). Ipak,

ne prestaju se također voditi rasprave o uvjetima i granicama koje treba postaviti prihvaćanju migranata, ne samo na razini politikâ pojedinih država, već i u nekim župnim zajednicama u kojima je, čini se, ugrožen tradicionalni mir.

Suočena s tim pitanjima, Crkva se mora neizostavno nadahnjivati na primjeru i riječima Isusa Krista. Odgovor Evanđelja je milosrđe.

U prvom redu, milosrđe je dar Boga Oca koji se objavio u Sinu: milosrđe primljeno od Boga, naime, pobuđuje osjećaje radosne zahvalnosti za nadu koju nam je otvorilo otajstvo otkupljenja po Kristovoj krvi. Ono, nadalje, hrani i jača solidarnost prema bližnjem u nujni odgovor na Božju besplatnu ljubav, koja "je razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan!" (Rim 5, 5). Uostalom, svaki je od nas odgovoran za svoga bližnjega: mi smo čuvari naše braće i sestara, gdjegod da oni živjeli. Brig-a za jačanje dobrih odnosa s drugima i sposobnost nadilaženja predrasuda i strahova bitni su sastojci za njegovanje kulture susreta, gdje je pojedinac ne samo spremjan dati, već i primiti od drugih. Gostoprivrstvo, naime, raste i davanjem i primanjem.

U toj perspektivi, važno je promatrati migrante ne samo na temelju njihova - regularnog ili neregularnog - statusa već nadasve kao osobe, zaštićene u njihovu dostojanstvu, koje mogu pridonijeti napretku i općem blagostanju, napose kada odgovorno preuzimaju dužnosti prema onima koji ih primaju i poštuju sa zahvalnošću materijalnu i duhovnu ba-

štinu zemlje u koju su primljeni, pokoravajući se njezinim zakonima i pomažući joj u njezinim potrebama. Migracije se u svakom slučaju ne smiju svoditi isključivo na političke i zakonodavne aspekte, ekonomske implikacije i puki suživot različitih kultura na istom području. Svi su ti aspekti dopuna obrani i promicanju ljudske osobe, kulturi susreta narodâ i jedinstvu, gdje Evanđelje milosrđa nadahnjuje i potiče putove obnove i preobrazbe svekolikog ljudskog roda.

Crkva je na strani onih koji se zalažu u obrani prava svake osobe da živi dostojanstveno, prije svega i nadasve ostvarivanjem prava da ne emigriraju i da daju svoj doprinos razvoju zemlje porijekla. Taj proces treba, od samog početka, uključivati potrebu za pružanjem pomoći zemljama iz koje migranti i izbjeglice dolaze. To će pokazati da su solidarnost, suradnja, globalna međuovisnost i pravedna raspodjela Zemljinih dobara neophodni za poduzimanje odlučnijih napora, poglavito u područjima iz kojih migracijski valovi kreću, kako bi se uklonilo nejednakosti koje navode ljudi da, pojedinačno ili kolektivno, napuštaju svoje prirodno i kulturno okruženje. U svakom slučaju, potrebno je spriječiti, po mogućnosti u najranijim fazama, egzodus izbjeglica uzrokovani siromaštvom, nasiljem i progonima.

Nužno je pravilno o tome informirati javnost kako bi se, među ostalim, spriječilo neopravdane strahove i spekulacije štetne po migrante.

Nitko se ne može praviti da je ravndušan prema novim oblicima ropstva

koje provode zločinačke organizacije koje kupuju i prodaju muškarce, žene i djecu kao prisilne radnike u građevini, zemljoradnji, ribarstvu i drugim područjima tržišta. Koliko je djece danas prisiljeno boriti se u vojskama kao djeca vojnici! Kolike su osobe žrtve trgovine organima, prisilnog prosjaćenja i seksualnog izrabljivanja! Današnje izbjeglice bježe od tih nastranih zločina i apeliraju na Crkvu i svijet da osiguraju da, u pruženoj ruci onoga koji ih prima, mogu vidjeti lice Gospodina "Oca milosrđa i Boga svake utjehe!" (2 Kor 1, 3).

Draga braćo i sestre migranti i izbjeglice! U korijenu Evanđelja milosrđa susret i prihvatanje se isprepliću sa susretom i prihvatanjem samoga Boga:

prihvatići drugoga znači prihvatići Boga osobno! Ne dopustite da vam ukradu nadu i radost življenja koji su plod iskušta Božjeg milosrđa, koje se očituje u osobama koje susrećete na svom putovanju! Povjeravam vas Djevici Mariji, Majci selilaca i izbjeglica, i svetom Josipu, koji su iskusili gorčinu emigracije u Egipat. Njihovu zagovoru povjeravam također one koji posvećuju snage, vrijeme i sredstva pastoralnoj i socijalnoj skrbi za migrante. Svima od srca udjelujem apostolski blagoslov!

Iz Vatikana, 12. rujna 2015.

Spomendan Presvetog Imena Blažene Djevice Marije

Papa Franjo

„Napustimo svaki oblik straha i bojazni,
jer oni ne pristaju čovjeku koji je voljen.
Živimo umjesto toga radost susreta s milošću
koja sve preobražava.“

Papa Franjo

UPOZNAJMO NOVE SVECE

SUPRUŽNICI BLAŽENI LOUIS MARTIN I BLAŽENA MARIE-ZÉLIE GUÉRIN - RODITELJI SVETE MALE TEREZIJE

PRVI SVETI BRAČNI PAR U KATOLIČKOJ CRKVI

Supružnici Blaženi Louis (Ljudevit) Martin (1823-1894) i Blažena Marie-Zélie (Azelija) Guérin (1831-1877) drugi su bračni par u povijesti katoličke Crkve koji su zajedno proglašeni blaženima. Uostalom, oni su prvi roditelji jedne svetice koji su proglašeni blaženicima. Nisu proglašeni zato, jer su imali kćer sveticu Sv. Malu Tereziju, nego zato što su živjeли svetim životom. Ovih je dana kardinal Angelo Amato, pročelnik kongregacije

za kauze svetih medijima potvrdio, da će Sveti Otac Papa Franjo za vrijeme ovogodišnje biskupske sinode u listopadu ove godine u Rimu ovaj bračni par proglašiti svetim. Tako će roditelji Svetе Terezije od Djeteta Isusa ili Svetе male Terezije, najmlađe crkvene naučiteljice, postati prvi sveti bračni par u katoličkoj Crkvi. Njezini roditelji su u mladosti osjećali redovnički poziv. Marie-Zélie u ostvarenju njezinoga redovničkog zvanja spriječilo njezino slabo zdravlje, dok se je od Louisa koji je želio postati augustinac, tražilo da prije stupanja

u samostan, nauči latinski jezik. No, za vrijeme učenja latinskoga spriječila ga je bolest. Upoznali su se 1858. godine, a nakon samo tri mjeseca i vjenčali. Vjenčali su se u crkvi Blažene Djevice Marije u Alenconu pred 150 godina, 13. srpnja 1858. u ponoć. Željeli su u braku ostvariti nešto od redovničkog života. Tako su bili odlučili živjeti u djevičanskem braku, uzdržavanjem od spolnih odnosa, te su na samom početku braka deset mjeseci živjeli u djevičanstvu. No, od toga su na preporuku svoga ispovjednika odustali.

U braku su od Boga primili devetero djece, a svih pet kćeri koje su doživjele zrelu dob postale su redovnice. Evo njihovih imena: Marija, koja je postala sestra Marija od Presvetog Srca u samostanu karmeličanki u Lisieuxu; Paulina, koja je postala Majka Agneza od Isusa u istom samostanu; Leonija, koja je postala sestra u samostanu Marijina Pohodjenja u Caenu; Celina, koja je postala sestra Genoveva Svetog Lica u Karmelu u Lisieuxu i najmlađa Franjka, kasnije Mala Terezija od Djeteta Isusa i Svetog Lica.

Njihova najpoznatija kćer svetica je dakako sv. Terezija iz Lisieuxa, više poznatija kao Sv. Mala Terezija ili Terezija od Djeteta Isusa. Bila je suvremenica Blaženog Ivana Merza. Rodila se je 1873. godine (kada je Zelie imala 42 godine, a Louis 50), a sa 15. godina ušla je u karmeličanski samostan Lisieux, gdje je sa 24. godine, 1897. preminula. Godine 1925. proglašena je sveticom, a Papa Ivan Pavao II. proglasio ju je crkvenom naučiteljicom također prigodom Svjet-

skoga dana misija, 19. listopada 1997. godine, a i svjetska je suzaštitnica misije. Gospoda Martin, majka svete Male Terezije, marljivo je vodila proizvodnju čipaka – poznate čipke iz Alencona. To je bilo moguće uskladiti s dužnostima u obitelji, inače ona ne bi pokrenula takav posao, jer je bila uvjerenja da je mjesto jedne majke u njezinoj kući. Suradnja njezinog muža u poslovima s čipkama omogućila je gospodinu Martinu 1863. godine brzo širenje kruga kupaca. U načelu Louisa Martina spadalo je da izbjegava zaduživanja i da plaća tekuće račune. Oklijevanja u plaćanju smatrao je protudruštvenim ponašanjem na štetu radnika i dobavljača. Njegova je kći kasnije posvjedočila da je on često navodio starozavjetnu Tobijinu knjigu: «Neka ničija zarada ne prenoći kod tebe, nego je isplati odmah» (Tob 4,14). Martinovi su živjeli prateći liturgijske blagdane. Radni su dan roditelji započinjali svetom misom ujutro u pola šest. Kad su susjedi čuli Martinove da zaključavaju vrata i odlaze u crkvu, znali su reći: «Oh, to je samo sveti bračni par Martin koji kreće u crkvu. Možemo se okrenuti i još malo spavati.» Nedjeljom je cijela obitelj išla na glavnu misu. Svako jutro i večer molili su obiteljsku molitvu. Utjecaj gospodina Martina proširio se na cijeli jedan krug prijatelja. Mnogi od njih bi se bez Martina vjerojatno odali samo svjetovnim zabavama. On ih je privukao da posjećuju katolički krug, oduševljavao ih je za blagdanske običaje u župi i za posjećivanje bolesnih. Iz kruga tih ljudi dobio je pristaše za službu «vječnog klanjanja». Louis je bio voditelj noćnog euharistij-

skog klanjanja. Kad se je rodila Terezija, njezinoj su majci bile već 42 godine. Proživjela je još četiri i pol godine, a potom je umrla od raka u 46. godini, 28. kolovoza 1877. u Alençonu. Njezin muž Louis Martin preminuo je u 71. godini života 1894. godine u dvorcu La Musse nakon duge bolesti od atrerioskleroze, uzetosti i jakih duševnih smetnji koje je on prikazao Bogu.

Još 1957. godine, za svaki posebno, počele su prve pripreme i radnje, za njihovo eventualno proglašenje blaženima. 13. listopada 1958. godine njihovi posmrtni ostatci položeni su u jedan grob iza Bazilike u Lisieuxu. Sveti Papa Ivan Pavao II. proglašio ih je časnim Slugama Božjim 1994. godine. 26. svibnja 2008. godine njihovi ovozemni posmrtni ostatci ekshumirani su i pohranjeni su u jedan novi relikvijar izrađen u Veroni koji je sada postavljen u kripti bazilike. Papa Benedikt XVI. potvrđio je službeno 19. kolovoza 2008. godine i čudo koje se dogodilo po zagovoru Louisa Martin i Marie-Zélie Guérin. Naime, jedan talijanski dječak Pietro Schiliro, koji se je rođio 2002. godine u Monzi, četrdesetak dana se je tada borio sa životom i smrću. Rođen je s malformacijom pluća te su liječnici predviđali kako neće preživjeti. Jedan svećenik, Talijanski Karmelićanin otac Antonio Sangalli OCD, savjetovao je roditeljima neka izmole devetnicu roditeljima svete Terezije, koji su već bili izgubili četvero djece u ranoj dobi, kako bi primili snagu suočiti se i s tim trpljenjem, a kako bi i dobili duhovnu snagu, nositi svoje životne patnje, boli i proble-

me koje su ih snašle. Majka je, međutim, prvu devetnicu izmolila na nakanu djetetova ozdravljenja. Kada je dijete zbilja ozdravilo, roditelji su zajedno sa svojim djetetom u znak zahvalnosti hodočastili u Lisieux na grob Loiusa i Marie – Zélie u znak zahvalnosti. Treba spomenuti i to da je njihovoj beatifikaciji 19. listopada 2008. u Lisieuxu nazičio talijanski dječak Pietro Schiliro sa svojim roditeljima. On je danas četrnaestogodišnjak i potpuno je ozdravio po njihovom zagovoru. Bogu hvala što naše obitelji sada ponovno imaju moćne zagovornike na nebu. Ovdje isto vidimo kako mi želimo jedno, a Bog drugo. Nije Božji plan bio da Louis postane augustinac, a Marie-Zélie redovnica. Bog je s njima imao drugi plan i doveo ih je drugim putem na svetost. Ovo je potvrda i znak da se i u obiteljima može itekako živjeti svetim životom, samo ako se želi. Svi smo mi po našem svetom krštenju pozvani na svetost. Može se u i ovom svijetu živjeti i težiti za svetošću. Nije potrebno ići u samostan da bi se ostvarila svetost. Mnogo nas je zvanih, a malo odabralih.

Roditelji Svete Male Terezije Louis Martin i Marie-Zélie Guérin proglašeni su blaženima na misisiku nedjelju, 19. listopada 2008. godine, u Bazilici Svete Terezije od Djeteta Isusa u Lisieuxu u Francuskoj. Na tadašnjoj svetoj misi nazaločilo je oko deset tisuća vjernika pristiglih iz 20 zemalja svijeta. Svečano euharistijsko misno slavlje tada je predvodio bivši pročelnik Kongregacije za kauze svetaca i blaženika kardinal José Saraiva Martins. Prigodom beatifikacije vicepo-

stulator kauze, otac Antonio Sangalli za Radio Vatikan je izjavio sljedeće: "Bili su par koji je živio brak i svetost sakramenta, a prije braka svako je od njih žudilo za svetošću. Djeci su prenijeli vjeru, ljubav prema misijama, naučili ih moliti i živjeti sakramentalnim životom. Zaista je zadivljujuća njihova vjera, ljubav prema Crkvi, odanost crkvenom nauku i zapovijedima. Sveta Terezija govori o svojim «neusporedivim roditeljima». Oni su život prihvaćali kao dar Božji, znali su da djeca ne pripadaju njima, nego su im darovana kako bi ih mogli darovati Gospodinu. Djecu nisu smatrali vlasništвом, nešto čemu bi trebali posvetiti vlastitu ljubav kako bi u starosti od toga imali koristi. Odgajali su ih za slobodno odlučivanje, s najvećom slobodom i poštovanjem". Tako su kršćanski bračni parovi i roditelji dobili uzore, kako ostvariti ideal kršćanskog života, svetost, u braku i obitelji. K tome, duševni bolesnici do-

bili su svog zaštitnika: Terezijinog oca, koji je posljednje godine života proveo pomračenog uma, od toga tri godine u umobolnici. Svetost nije rezervirana, kako se to obično krivo misli, samo za osobe posvećenog života, pape, biskupe, svećenike, redovnike i redovnice – na svetost su svi pozvani i moguće ju je ostvariti i u bračnom i obiteljskom životu. Louis Martin i Marie-Zelie Guerin mogu osvijetliti i dati snagu kršćanskim supružnicima i roditeljima da učine svoj bračni život izvorom radosti i putem svetosti. Oni svjedoče činjenicu, da kada je kršćanska obitelj oživljena međusobnom ljubavlju ona postaje mjesto gdje svi - roditelji i djeca - mogu rasti i razvijati se do točke postizanja svetosti i tako dati nezamjenjiv doprinos društvu i Crkvi. Spomendan im se u katoličkoj Crkvi slavi 13. srpnja. (kta/f.p.)

„Sveta Nazaretska Obitelji,
 učini i od naših obitelji
 mjesa zajedništva i ognjišta molitve,
 istinske škole Evanđelja
 i male domaće Crkve.“
 Papa Franjo

OBLJETNICA DRUŽBE SESTARA SMI

Družba sestara Služavki Malog Isusa ove godine slavi 125 godina postojanja. Jubilej sestarske družbe proslavljen je u nedjelju, 25. listopada svečanom svetom misom u sarajevskoj katedrali i akademijom u Katoličkom školskom centru Sv. Josip.

Misa zahvalnica

Veliko slavlje započelo je euharistijom koju je predslavio nadbiskup vrhbosanski **Vinko kard. Puljić**. Suslavitelji su bili dubrovački biskup **Mate Uzinić**, gradičanski biskup **Egidije Živković** i još 20 svećenika. Osim vjernika laika misi je nazočio i velik broj časnih sestara koje su slavile obljetnicu utemeljenja svoje Družbe.

Nadbiskup Puljić u svojoj je propovjedi podsjetio na svijetlu povijest ovih redovnica i pozvao ih na hrabro služenje potrebnima. «Današnja je proslava dan zahvalnosti za prošlost. Svojom prisutnošću i karizmom vi stvarate zajedništvo u brojnim krajevima. Mali Isus, koji označava služenje malenima, krije se u ljudima koji trebaju našu ljubav. Slaveći ovaj jubilej, želim vas ohrabriti da vaša

karizma istinski bude obogaćenje Crkvi u ovoj *Godini posvećenog života* kad se radujemo svim karizmama u Crkvi, svim redovnicama i redovnicima. Posebno želim ohrabriti vas, koji ste naše goralist, da istinski donesete plodove evanđeoskog služenja. Također, želim iskreno zahvaliti za svaku žrtvu ugrađenu u svaku mjesnu Crkvu gdje živite i djelujete. Budite nam na ponos gdje god neumorno radile u toj ljubavi”, rekao je kardinal.

Na kraju misnog slavlja sestre su obnovile svoje redovničke zavjete, nakon čega se riječima zahvale okupljenima obratila i vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Malog Isusa **s. M. Admira-slava Radek**. Otpjevavši himan *Tebe Boga hvalimo*, koncelebranti su u pro-

cesiji otišli do groba utemeljitelja ove Družbe, sluge Božjeg **Josipa Stadlera**, a nakon kratke molitve uslijedio je blagoslov. Misno slavlje pjesmom animirao je župni zbor iz Lug-Brankovića.

Akademija u povodu jubileja

Nakon svete mise druženje je nastavljeno u slavljeničkom raspoloženju u prostorijama Katoličkog školskog centra *Sv. Josip*. Nakon ručka upriličena je svečana akademija u povodu obljetnice. Nazočnima su dobrodošlicu uputile vrhovna glavarica Družbe te **s. M. Admirata Lučić**, glavarica Sarajevske provincije SMI-ja. U glazbenom dijelu nastupili su zborovi sestara Služavki Malog Isusa iz Sarajeva, Splita i Zagreba, mandolinisti sastav Stadlerova dječjeg Egipta, **Ivana**

Bosančić i Nada Šimić, članice Društva Prijatelja Malog Isusa iz Dugopolja, i **Dario Vučić**, bivši ravnatelj Narodnog kazališta u Sarajevu. Sestrama su u dopisima čestitali i **papa Franjo**, apostolski nuncij u BiH **mons. Luigi Pezutto**, nadbiskup i metropolit zagrebački **Josip kard. Bozanić**, provincijal Franjevačke provincije Bosne Srebrenе **fra Lovro Gavran** te predsjednik Hrvatskog vijeća viših redovničkih poglavara **fra Jure Šarčević**.

Središnji čin ove akademije bilo je predstavljanje knjige o Josipu Stadleru, autorice **Agneze Szabo**. O knjizi su govorili **mons. Pavo Jurišić**, postulator kauze za beatifikaciju sluge Božjeg Stadlera, s. **M. Vesna Mateljan**, zamjenica vrhovne glavarice Družbe te autorica knjige. Nazočni su na kraju akademije darovani primjercima ove knjige.

Iz povijesti Družbe SMI

Družba sestara SMI životno je djelo nadbiskupa Stadlera. On je u kolovozu 1890. u Sarajevu kupio kuću za siromašne osobe i djecu. Uređena je i na blagdan sv. Rafaela otvorena, pa se taj dan smatra utemeljenjem Družbe. Brigu za siromašne nadbiskup je povjerio manjoj skupini djevojaka koje su postale prve članice Družbe, nakon što su 1893. položile prve redovničke zavjete. Nekoliko godina kasnije dao je podići *Betlehem*, novu kuću u koju su se preselile sestre i djeca, a kupio je i kuću za starije i dječake nazvavši ju *Egipat*.

Družba se razvijala u Bosni i širila svoje poslanje. Danas djeluju u tri provincije sa sjedištem u Sarajevu, Splitu i Zagrebu, dok sestre djeluju i šire, primjerice u dalekom Haitiju, kao misionarke.

Sve su one uključene u apostolat preuzimajući brigu o bolesnima, nemoćima i ostavljenima u 15 domova za starije i nemoćne, 8 dječjih vrtića, 3 kuće za dječu s posebnim potrebama i jednoj kući za djecu bez roditeljske skrbi. Djelatne su i u radu s mladima po župama u vidu Društva Prijatelja Malog Isusa.

Služavke Malog Isusa slijede primjer Isusova milosrđa koji pokazuje ljubav Očevu u praštanju i u brizi za žalosne, siromašne i napuštene. I danas služe najmanjima i u njima služe Malom Isusu.

Danijel Stanić

Preuzeto: *Katolički tjednik – 43/1. studenoga 2015.*

PROSLAVLJEN JUBILARNI 125-TI ROĐENDAN DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA NA HAITIJU

Radosna i zahvalna srca proslavile smo na dalekom i siromašnom Haitiju, na drugom dijelu planete 125 obljetniču utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Svečanu sv. Misu zahvalnicu za ovaj veliki jubilej, 24. listopada 2015. godine je predslavio apostolski nunciju na Haitiju, mons. Eugene Martin Nouget, u koncelebraciji domaćih svećenika i redovnika.

Naš Jubilej smo proslavili u zajedništvu sa drugim dragim redovnicama, prijateljima, našom djecom i haitanskim narodom zahvalivši Bogu za ove povijesne godine, za sve sestre koje su dale svoje živote u službi Malome Isusu, te i za sve nas žive da Mu ostanemo vjerne u vršenju karizme i radosnom svjedočanstvu Služavke.

Slaviti 125 godina Družbe za nas znači slaviti 125 godina života i karizme koju nam je u baštinu ostavio sluga Božji Josip Stadler, karizme koja je kroz više od jednog stoljeća služila siromašnima i brinula za siromašnu i napuštenu djecu, te siromašne i odbačene starije osobe. I ne samo to, nego i Božju ljubav koja se nama i kroz nas očitovala svima onima koje smo kroz svoje služenje susretale.

Posebno smo bile počašćene prisutnošću apostolskog nuncija mons. Nugeata, i njegovo tajnika mons. Giuseppea Trentadue. Njihova prisutnost uvelike je uzveličala ovo slavlje, a sve prisutne je oduševila njihova radost i spontanost.

Naša draga djeca iz Cardinal Stepinac Children's Home su pod sv. Misom pjevala, čitala čitanja i sa nama sestrama prinosila prinosne darove. Njihovi mili

i složni glasovi su naša srca uzdigla ka Gospodinu. Zahvaljujući bogoslovima Monfortanicima djeca su pjevala kao pravi profesionalci, radosni i ponosni jer su dočekali trenutak da svim srcem zapjevaju Malom Isusu i dadnu hvalu Bogu za nas sestre Služavke Malog Isusa i za naš dolazak na Haiti. Jako smo ponosne na njih i njihov doprinos ovom našem povijesnom danu, slavlju Jubilarnog rođendana Družbe.

Nakon svete mise bio je priređen ručak, uz druženje, radosnu pjesmu i animaciju koju su pripremili bogoslovi Monfortanci. Radost obiteljskog zajedništva potrajala je do popodnevnih sati.

Gledajući povijesni hod nas sestara, karizmu koju nam je sluga Božji Josip Stadler darovao, preko nas i cijeloj Crkvi, u našem srcu se rađa velika radost

da smo i na drugom dijelu naše zemaljske kugle, na Haitiju, mogli proslaviti ovaj Jubilej među ovim siromašnim narodom.

Ova zemlja, Haiti, nas sa svojim siromaštvom i osnovnim ljudskim potrebbama vraća na početke naše drage Družbe koja je upravo radi ovakvih i osnovana, živjela i opstala.

Svaki dan iznova nastojimo živjeti Utemeljiteljevu „Bog je davao, daje i davat će“. S ovim mislima Bogu zahvaljujemo na svakom danu u kojem nas je obasuo svojim darovima, te Ga molimo da nas i dalje prati u svim danima našeg života i služenja u siromašnom hajčanskom narodu.

U našem služenju i misijskom poslanju svoju pomoć nam pruža i s. Mirjam Filipović, Služavka Kristova. Zajedničkim

snagama i ljubavlju nastojimo služiti Malome Isusu. Raduje nas njezina prisutnost među nama, a vjerujemo da je i za njezin dolazak zaslužan naš dragi otac Utemeljitelj. Neka mu je čast i hvala i za ovu prvu zajedničku misiju služenja Služavki Maloga Isusa i Služavki Kristovih u dalekom svijetu, u misijama.

Radost toga dana i danas je još uvijek prisutna u srcima svih nas: djece, personala i sestara. Živo se sjećamo toga dana

i Bogu zahvaljujemo na radosti koju nam je ulio u srce.

Bogu smo zahvalne za ovaj veliki Jubilej koji je naša Družba slavila, te radosne da smo ga mogle proslaviti i u dalekom Haitiju, da ljudi druge kulture mogu upoznati Stadlerovu karizmu koja živi po njegovim sestrnama gdje god da jesmo. Živio Mali Isus!

*s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik,
Služavke Maloga Isusa sa Haitija*

Proslava 125. obljetnice Družbe u sirotištu blaženog kardinala Stepinca na Haitiju

BISKUP JOSIP JURAJ STROSSMAYER I NJEGOVA SURADNJA S NADBISKUPOM JOSIPOM STADLEROM

“Kud će suza nego na oko?”

Uvod

O dobrotvornim djelatnostima đakovačkog i bosansko-srijemskog biskupa Josipa Jurja Strossmayera mnogo je pisano u starijim, i u novijim povjesnim djelima. Budući da ove kalendarske godine slavimo 200. obljetnicu rođenja biskupa Strossmayera, ali i 125. obljetnicu osnivanja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koju je utemeljio nadbiskup Josip Stadler, ovaj prilog donosi odabранa svjedočanstva Strossmayerovih pomašanja nadbiskupu Stadleru na brojnim područjima njegova djelovanja.

O Strossmayerovo suradnji s nadbiskupom Stadlerom u njegovim djelima ljubavi i služenja

Poznato je, da nadbiskup Stadler, stigavši u Sarajevo početkom 1882. godine, nije imao na raspolaganju nikakovih financija za neophodnu gradnju crkava i samostana. Stoga se u svim gradnjama, među kojima je i katedrala u čast Srca Isusova, osloonio na dobročinitelje iz Hrvatske, ali i na one iz zemalja habsburške krune. Darovateljima iz Hrvatske namijenio je financiranje izgradnje glavnog oltara, koji će biti posvećen Srcu Isusovom.

Međutim, provedena akcija u Hrvatskoj dala je vrlo slabe rezultate. Stadler

Biskup Josip Juraj Strossmayer

se tada obratio svome prijatelju, biskupu Strossmayeru, moleći ga za pomoć. Uz pismenu zahvalu na povjerenju, Strossmayer je odmah poslao Stadleru 1000 forinti, koliko je ovaj i molio „za majstore“, odnosno plaćanje gradnje glavnoga oltara u katedrali. Tako je Srce Isusovo još više zbljžilo dvojicu prijatelja. Zato je dolazak Strossmayera u Sarajevo na posvetu katedrale 1889. godine, bio osobiti doživljaj za obojicu crkvenih velikana, ali i za grad Sarajevo i za cijelu Bosnu i Hercegovinu.

Nakon posvete katedrale Stadler se uz druge poslove dao i na gradnju Bogoslovnog sjemeništa i crkve u čast svetih Apostola Ćirila i Metoda. Budući da niti ovoga puta nije našao na očekivani odaziv dobrotvora, Stadler se i opet obratio svome prijatelju i dobročinitelju biskupu Strossmayeru, te mu pisao i slijedeće: „Kud će suza nego na oko? Kamo da se utečem ako ne Vašoj Preuzvišenosti! Ne određujem Vam koliko – već molim. što više možete.“ Stadler je uskoro primio zamoljenu financijsku pomoć.

Uoči Male Gospe 8. rujna 1896. biskup Strossmayer došao je po drugi put u Sarajevo, kako bi na Stadlerov poziv posvetio crkvu u čast sv. Apostola Ćirila i Metoda, i održao prigodnu propovijed, u kojoj je rekao i slijedeće: „Za Božju ljubav i ljubav svoga prijatelja nadbiskupa Stadlera dođoh ovamo. Čestitam mu na radu i revnosti kojom je za kratko vrijeme uspio nadbiskupiji vrhbosanskoj pribaviti sve ono, što joj je bilo nužno.“ Godinu dana poslije, Stadler će uzvratiti ljubav Strossmayeru time, što će na njegovu molbu doći u Osijek, gdje će 30. svibnja 1897. godine posvetiti križne ruže na novosagrađenoj crkvi sv. Apostola Petra i Pavla.

Strossmayer je pomagao i gradnju Nadbiskupskih ubožnica

Nakon posvete katedrale, Stadler je još više razmišljao o osnivanju zavoda za zbrinjavanje siromašne djece, ali i osoba treće dobi. I o tome je često pisao svome prijatelju biskupu Strossmayeru, moleći financijsku pomoć, pa tako i

23. siječnja godine 1890. „Kad sam se gospodinu Bogu molio, neka mi bude na pomoći, kako bi već mj. listopada te godine, otvorio malu ubožnicu za one bogce, koji niti jesti imaju, ali za te potrebe nisam imao niti prebite pare: onda mi je Vaša Preuzvišenost pala na pamet, ne jedanput nego često. Mišljah u sebi: Preuzvišeni g. Strossmayer je plemenita srca, pa ga neće zatvoriti siročadi (...). Sada mi je za uzdržavanje zavoda upravo nužno pokrajnje zemljište kupiti jer mi je od potrebe krave držati da mogu čeljad hraniti, a za to se oće 1.500 do 2.000 forinti. Ja ne kažem: dajte mi toliko, nego sam Vašoj Preuzvišenosti otkrio svoju nevolju.“ Strossmayer uskoro je poslao Stadleru tisuću forinti.

Ističem, da je nadbiskup Josip Stadler 24. listopada 1890. godine, na blagdan sv. Rafaela arkanđela, otvorio Nadbiskupsku ubožnicu u Sarajevu, u ulici Mjedenici, u kojoj je smješteno nekoliko starijih žena a kasnije i siromašne djevojčice. *Taj dan, 24. listopada 1890. smatra se danom osnivanja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.* I to prije 125. godina!. Od tada Družba sve do danas nastavlja svoja služenja svima, „bez razlike vjere i nacije“.

Zbog skore dotrajalosti prve ubožnice u Mjedenici ulici, Stadler se odlučio na gradnju nove ubožnice na Bjelavama u Sarajevu, te ponovno molio pomoć od Strossmayera. Ističem, Strossmayer je dirljivim pismom odgovorio svome prijatelju nadbiskupu Stadleru, i obećao pomoć. Pismo glasi: „Vi ste mili brate pravi taumaturgur. Vi čudesa stvarate. Hvala Bogu da ste tamо i daj Bože da se

taki biskupi kao što ste Vi u narodu našem sve više i više množe. Što se Vašega sirotišta tiče, ja ču na svaki način poslati do potrebnoga vremena 1.000 for."

I kamen temeljac za novu Nadbiskupsku ubožnicu *Egipat* postavljen je, uz Strossmayerovu pomoć 1898. godine, te nastavljeni i drugi radovi.

Umjesto zaključka – oproštajni govor Stadlera u čast Strossmayera

Umro je biskup Josip Juraj Strossmayer u Đakovu 8. travnja 1905. godine. Na sprovod su došli uz mnoštvo naroda i brojni uglednici, među kojima u znak osobite zahvalnosti i prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler. Išticev da je upravo Stadleru povjeren govor nad odrom biskupa Strossmayera u đakovačkoj katedrali 14. travnja 1905. godine, u kojoj je i pokopan. Stoga umjesto

zaključka navodim odabранe naglaske iz Stadlerova govora: „Danas svetujuje svati crkva vrlo žalostan događaj (...). Neću navoditi svih Strossmayerovih djela, ali moram reći, da je on svojim djelom dao biljeg vječnosti. Zato smo ga uprav dužni štovati i ljubiti kao svoga dobročinitelja (...). Proći će oni, koji se na njega dižu; koji se klevetami nabacuju na našega velikana; ali se djela njegova ne mogu uništiti, niti potezom pera izbrisati. Klevetnika će nestati, a djela Strossmayerova ostati, koja je on učinio za vjeru i dom. Prije nego se rastanemo, zavjerimo se, da ćemo ići njegovim tragom (...), da ćemo, poput njega svim srcem ljubiti Isusa, i njegovu crkvu i domovinu svoju. I nam neka bude geslo: *Sve za vjeru i domovinu.*“

Dr. sc. Agneza Szabo

STROSSMAYEROV ZLATNI JUBILEJ SLAVLJEN NA MALU GOSPOJINU 8.9.1900.

„.... Uoči toga dana hrili su u okićeno Djakovo mnogobrojni gosti sa svih strana. Med prvimi je bio vrhbosanski nadbiskup dr. Stadler, koji je pohitio, da prvi od svih, još uoči Jubileja pozdravi zlatnog jubilara i svojega prijatelja. A nosio mu je iz Bosne ponosne krasne darove: zlatan biskupski štap, što ga je izradila u Sarajevu bosanska ruka umjetnica, i krasno uvezan svečani broj „Vrbbosne“ u slavu Strossmayeru i veliku uokvirenu najnoviju sliku Strossmayerovu. Biskup je bio vas blažen, kada mu je nadbiskup praćen bosanskom deputacijom predao ove lijepе darove, te istaknuo u zanosnoj svojoj riječi, da dolazi s istoka naše lijepе domovine hrvatske, a ljudi s istoka običavaju sa sobom darove donositi, kad dolaze na poklon svojim kraljevom, a Strossmayer je kralj hrvatskoga srdca. Biskup je nato odmah odlučio da će sutra kod svoje zlatne biskupske mise kao biskup bosanski nositi ovaj zlatni biskupski štap bosanski, kojega nije mogao dosta nahvalit.“

(*Vrbbosna 1900., br. 18., str. 317.*)

MALI RAZGOVOR S VELIKIM PRIJATELJEM MALOG ISUSA!

Srdačno Vas pozdravljam dragi svećeniče, dragi Prijatelju Malog Isusa!

Jednom prilikom u razgovoru, s. Marija Kiš, SMI, otkrila mi je da ste veliki prijatelj Malog Isusa, kad je čula da idem na jutarnje svete Mise u crkvu sv. Petra u Vlaškoj ulici, gdje ste vi, župni vikar, uz župnika Josipa Golubića. Silno sam se obradovala toj informaciji, i već sam vas slijedeće jutro pozdravila našim pozdravom; „ŽIVIO MALI ISUS!“, na što ste vi spremno i s osmijehom, nimalo iznenađeni, odgovorili; „UVIJEK U NASHIM SRCIMA!“

Dragi vlč. Ivane, molim Vas da se malo predstavite čitateljima Biltena DPMI. (Društva Prijatelja Malog Isusa)

Dolazim iz Župe Krista Kralja u Domaslovcu. U bogosloviju sam ušao s dvadeset i četiri godine, a prije bogoslovije završio sam srednju medicinsku školu, a potom i studij radne terapije na Zdravstvenom Veleučilištu i dvije godine znakovnoga jezika. Volontirao sam i surađivao sam na projektima udruge gluhoslijepih osoba *Dodir*, te kasnije radio u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Varaždinske Toplice. Odgojen sam u katoličkoj obitelji u kojoj se uvijek gajila požrtvovnost, ljubav, odricanje i brižljivost za potrebe drugih, a osim roditelja u odgoju, osobito vjerskom, veliki primjer i poticaj bili su djed i baka s kojima smo sestra i ja živjeli.

Recite nam kada i što vas je potaklo postati Prijateljem Malog Isusa?

Često smo se kao djeca susretali u Župi sv. Anastazije u Samoboru sa SMI, osobito sa sestrom Karmen Hajdinjak koja nas djecu pripremala za sakrament sv. ispovijedi i sv. pričesti. No, često smo kako obitelj odlazili i u franjevačku crkvu u Samoboru, tako da su se malo po malo kontakti oslabili. Dolaskom s. Marije Kiš koja je svojom nemetljivom prisutnošću svjedočila ljubav prema Kristu i bila duhovna i moralna podrška mladima iz župe, te njezina jednostavnost i pristupačnost bila su uz sve ostale poticajne važan mozaik u izgrađivanju svećeničkog poziva. Primjeri dobrih svećenika, redovnika i redovnica koje sam susretao potaknuo me na razmišljanje kako služiti ne smo nekim nego svima. Božja

nas ljubav sabire u jedno tijelo i povezuje Svetim Duhom koji je jači od ikakve krvne sveze, po njemu postajemo braća i sestre.

Koja su Vaša iskustva, i možete možda izdvojiti neki događaj koji ste doživjeli kao Prijatelj Malog Isusa?

Zasigurno je to bila jedna duhovna obnova koju sam vodio djeci i mladima u samostanu u Samoboru dok sam još bio bogoslov. Kroz tekst priče *Ti si jedinstveno biće*, oživjeli smo likove, napravili za njih kostime i shvatili kako smo svi jedinstveni jer smo stvorenici na sliku jednoga i jedinstvenoga Boga koji nas sve ljubi i poziva da mu se vratimo kako bi s nas skinuo etikete kojima smo obilježeni a koje često puta i sami na druge stavljamo.

Mnogi znaju, a za one koji ne znaju, otkrit ćemo, da se u Vama uz mnoge vrline, krije i nadareni pjesnik...

Nakon sakramenta sv. Potvrde krenuo sam u srednju medicinsku školu. Bogu sam zahvalan što sam imao divnu profesoricu hrvatskog jezika, Jadranku Janković koja me potaknula da napišem nešto za natjecanje *Lidrano*. I tako sam počeo ne samo s pisanjem pjesama, priča, novinarskih članaka, već i s pisanjem scenarija i režiranjem i glumom. Kroz

godine poznanstva otkrio sam ono što u srednjoj školi nisam znao, kako je profesorica Janković praktična vjernica, pravi primjer nemetljive, ali svjedočanske vjere koja potiče i mijenja ljudе da otkriju ono sakriveno u sebi.

Što biste poručili čitateljima Biltena?

Dopustite da vas Bog iznenadi. A to možete ako se uistinu trudite biti Božje dijete. Gospodin govori nama i onda kada smo gluhoslijepi na njegove znakove. Možemo ga otkriti na mnogim mjestima, u svemu stvorenome, u ljudima koji nas okružuju, u svojoj savjeti. Ali ne smijemo tu stati. Bog nas zove na nešto više. Oslonimo se na snagu Njegove riječi, proslavlajmo ga u svojoj župnoj zajednici, dopustimo da nas uvijek iznova pročišćava u Sakramantu pomirenja i krije Svojim tijelom i krvlju. Isusova poniznost od jasala do križa neka nas uvijek opominje kakvi moramo biti ako želimo da je Isus naš put, istina i život.

Zahvaljujem Vam na otvorenosti i izdvojenom vremenu za ovaj mali razgovor i za kraj Vas molim, odaberite jednu (ili više) Vašu pjesmu, kao dar čitateljima!

Razgovarala: Marija Lukač, animatorka PMI župe sv. Jeronima, Zagreb

NOSIM ISTINU

(blaženom Alojziju)

Nosim istinu na plećima svojim.

Slomiti me neće laž.

Mogu mi trovati tijelo ali dušu neće.

Tebi, o Bože moj, uvijek ču vjeran biti.

Ljubit ču te. Svakom kapljom krvi,
svakim udisajem bića mog.

Dokle god me bude, Tebe ču veličati,
za Tebe ču se boriti.

Za Tebe i za narod svoj.

Sve Tebi u ruke predajem.
I ovu gorku čašu koju moram pitи;
sve suze i patnje siromašnog i
potlačenog,
prijezire, mržnju, psovke, udarce...

Nosim istinu na plećima svojim.

Slomiti me neće laž.

Mogu mi oduzeti sve ali ruke neće.

Njih sklopite ču u molitvu i ostati jak .

Tebi, o Bože moj, uvijek ču vjeran biti.

Jer Ti uvijek vjeran nama ostaješ.

Prolaziš našim dolinama i planinama,
selima i gradovima i na naša srca kucaš.

Otvara li Ti srce svoje narod moj?

Diše li za Tebe, živi li u Tebi?

Uči li djecu svoju onome što je sveto
ili grli ono što je zauvijek prokleo?

Sve Tebi u ruke predajem.

Svakog čovjeka koji ovim tlom kroči.
I starog i mladog, dijete, oca i majku
i stranca, i one koji lutaju u gluho doba
noći.

Nosim istinu na plećima svojim.

Na plećima nosim narod svoj.

Mogu nam zacrnniti vrijeme, ali vječnost
neće.

Ti si jedini pravedan, znaš da sav sam
Tvoj.

ZAGREBAČKA PROVINCĲA

ANTUNOVO U KLOŠTRU PODRAVSKOM

Na blagdan sv. Antuna, 13. lipnja u župi sv. Benedikta i Žalosne Gospe u Kloštru Podravskom slavljenja je sv. Misa za naše bolesne i starije župljane. Poneki od njih su nam se i pridružili na euharistijskom slavlju, a poslije mise je uslijedilo druženje koje su upriličili članovi Karitasa i Prijatelji Maloga Isusa.

MISIJSKI TJEDAN U ŽUPI SV. VIDA, PITOMAČA

Od druge do treće nedjelje u mjesecu listopadu 2015.g., molitvu krunice svake večeri osobito smo prikazivali za sve misionare i misionarke. Podržavali smo ih molitvom. Svakoga dana molitvu

smo označili misijskom bojom te toga dana molili za potrebe Crkve na određenom kontinentu.

Za vrijeme euharistijskog slavlja, umjesto homilije, svećenici su čitali svjedočanstva misionara pripremljenih u brošuri i molili pripremljenu molitvu vjernika. U subotu, u predvečerje svjetskog misijskog dana, svečano smo

molili radosna otajstva krunice kako su bila pripremljena u brošuri za Svjetski dan misija. Molitvu su animirali Prijatelji Maloga Isusa sa sestrama Služavkama Maloga Isusa.

Na sam svjetski dan, u nedjelju 18. listopada na kraju euharistijskog slavlja djeca su izvela prigodni misijski igrokaz *Isus u Africi*, te okupljenoj župnoj zajednici dala jasnu poruku kako biti misionar/ka u svojoj sredini svaki dan svojim darivanjem bližnjima prepoznajući Isusa u svakoj osobi koja nam dolazi u susret. Na kraju prigodnog misijskog programa svoj djeci (i onima koji se tako osjećaju) glumci su podijelili misijske kasice. Na izlasku iz crkve bio je postavljen prigodni misijski štand te su i na taj način župljani mogli darovati nešto za misije.

BILI SMO POPUT SV. RAFAELA

Dok su naše sestre Služavke Maloga Isusa radosno i zahvalno diljem Družbe slavile svoj jubilarni 125-ti rođendan, Prijatelji Maloga Isusa župe sv. Vida u Pitomači, udružili su svoje tjelesne i duhovne snage s ostalim pastoralnim zajednicama župe te u subotu 24. listopada po ulicama i selima župe prikupljala se hrana i sve trajnije namirnice za potrebe biskupijskog karitasa i pučke kuhiњe. Tako su PMI u Pitomači toga dana na sasvim osobit način dali hvalu Bogu i obznanjivali Njegova divna djela ljubavi, kao nekoć sv. Rafael koji je bio pomoćnik mlađom Tobiji.

IMAJ SRCE ZA DJEĆJE DOMOVE

U tjednu za 89. svjetski dan misija, 16. listopada 2015. godine u samostanu "Antunovac" postavljena je misijska prodajna izložba pod geslom *Imaj srce za djeće domove* u kojoj su sudjelovali PMI i sestre. U župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi, otvorenju izložbe prethodio je misijski preprogram.

Program se sastojao od misijske meditacije "Lađari na rijeci života" koju je napisao Mario Habajec, župljanin župe sv. Pavla iz Retkovca, a izveli su je Prijatelji Malog Isusa iz Retkovca. Svetu misu predslavio je vlč. Odilon Gbenoukpo Singbo, koji je i sam bio dijete misija. Na misnom slavlju koncelebrirali su vlč. Alojzije Žlebečić, vlč. Josip Radelja i vlč. Tomislav Kralj. U programu i na eu-

haristijskom slavlju pjevanjem je sudjelovao zbor mladih *Note ljubavi* iz župe sv. Nikole iz Bistre. Vlč. Odilon nam je osobnim iskustvom želio približiti svijet u kojem djeluju misionari, ali isto tako i probuditi u svima prisutnima svijest da smo pozvani biti misionari. Možda danas Europa, više nego zemlje Trećeg svijeta, treba dobroih misionara. Na otvorenju izložbe moglo se uočiti široko srce

vjernika koji žele pomoći potrebniku u nevolji. Iako i kod nas postoje mnogi kojima je materijalna pomoć potrebna, i ova je prodajna izložba potvrda da je moguće odvojiti dio od svoje sigurnosti i darovati ih drugome. Svi prikupljeni prilozi namijenjeni su za potrebe dječjeg doma u Beninu i dječjeg doma "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje djeluju sestre Služavke Malog Isusa.

Na otvaranju izložbe prisustvovala je časna majka s. M. Radoslava Radek, sestre iz naših zajednica, PMI i vjernici župe. Sve prisutne je pozdravila prigodnim riječima s. M. Katarina Penić-Sirak provincijska glavarica. Samo ispružena i otvorena ruka može primiti Božju ljubav i darivati ju drugome.

ADVENTSKI ZOV

Gotovo neprimjetno, tiko, polagano, kroz šuštanje jesenskog lišća, posljednje zrake toplog jesenskog sunca i s prvim mirisom zime... stigao nam je Advent... U to veselo „predvorje“ najdražeg blagdana Božića, svake godine zakoračimo pomalo ushićeno, smiono i s hrpom odluka ili bar dobrih namjera. Veselimo se iščekivanju jer nas ono vodi prema Božiću, najljepšem i najiščekivanijem rođendanu! Iako smo ga učinili poprilično idiličnim, Isusov rođendan opet i opet smješta Božju neograničenost i ljubav u ljudske granice i okvire... I dok nam Bog izabirući ljudskost i nježnost ostavlja najveći dokaz svoje ljubavi prema čovjeku, nerijetko zaboravljamo pravo „lice Božića“ i zamjenjujemo ga svojom vizijom. Stoga prepustimo se adventskom zovu i dopustimo Bogu da uđe u naš

život, naše vrijeme, naše pretrpane rasporede, brojne dobre odluke, planove i strepnje... dopustimo Bogu da izabere štalicu i u našem domu, i u našem srcu i u našem životu i da bude, ne samo adventski ili božićni gost... Dopustimo Mu da bude u našem životu, onako stvarno i živo prisutan kao i onda kada je tiko i stvarno živio u malom gradiću Betlehemu!

U iščekivanju i želji da Isus ne bude samo gost našeg srca, doma ili mjesta, već da se u nama i po nama trajno nastani i zauvijek bude naš oslonac i izvor radosti, sve vas drage sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelje Maloga Isusa kao i sve ljudе dobre volje od srca pozdravljamo i želimo Vam obilje Božićnog mira i radosti!

PMI, Kloštar Podravski

U SUSRET DOŠAŠĆU I BOŽIĆU

S prvim danima mjeseca studenog o.g., kako smo proslavili svetkovinu Svih svetih, krenuli smo s kreativnim radionicama u župnoj dvorani. PMI su nositelji ove aktivnosti, a pridružuje nam se tko kad može; članice župnoga zbora, zbora mladih i djeca. Izrađujemo božićni nakit u želji da borove u crkvi za ovaj Božić odjenemo

u novi nakit. Uz anđele od perušine, osobito djeca izrađuju drugi nakit koji ćemo ponuditi na nedjelju caritasa te na taj način dati doprinos u pružanju pomoći našim najpotrebnijima. Uz rukotvorine koje namjenjujemo za potrebe župnog caritasa, izrađujemo i rukotvorine koje će biti izložene na božićnoj izložbi u samostanu Antunovac u Zagrebu.

SPLITSKA PROVINCIJА

ŠESTANOVAC I CISTA VELIKA – ZAJEDNO SMO JAČI

Mjesec listopad posvećen Blaženoj Djevici Mariji, na poseban način otvorio nam je srca prema molitvi. Ta duhovna hrana pokrenula je našu volju, želju i ruke da učinimo nešto lijepo za one najpotrebnije. Ovaj put zajedničkim snagama, u ponedjeljak 5. listopada, Prijatelji iz Šestanovca i Ciste Velike razveselili su splitske beskućnike jednom večerom. Naše vrijedne Prijateljice skuhale su

variva, ispekle meso, kruh i kolače, spa-kirale svježe grožđe i jabuke, banane i mandarine. Za Socijalnu samoposlužu Solidarnost u Splitu ostali su Prijatelji prikupili konzerviranu hranu, mlijeko, higijenske potrepštine, dječju hranu i slatkiše. Kupujući namirnice u obližnjim trgovinama, potakli su i neke mještane i prodavače da s istim žarom sudjeluju u ovoj akciji, a svoje osjećaje nitko nije krio. Srca su bila ispunjena radošću, na svakom licu bio je osmijeh i riječi zahvalje Bogu.

*Marina Rubić i Andelka Čizmić,
PMI Šestanovac*

MISIJSKI TANJUR

U Župi sv. Nikole biskupa u Metko-viću, Misija je nedjelja proslavljena s velikom radošću i neizmjernom zahvalnošću. Tijekom četiri svete mise prisutni vjernici molitvom i pjesmom slavili su Boga; sve molitve i zazivi toga dana upućeni su kao dar naše zahvalnosti Bogu za sve misionare, misionarke, volontere i sve misijske suradnike koji se svakodnevno žrtvuju za dobrobit povjerene im Božje djece. U svoje smo molitve uključili i sve one kojima je pomoć potrebna.

U namjeri da svojim simboličnim prilozima svi skupa olakšamo svakodnevne potrebe misijskog poslanja u dalekim zemljama, PMI su organizirali prodaju „misijskog tanjura“. Pokretački motiv ove humanitarne geste bio je „tanjur

riže“ oca Ante Gabrića, koji je do kraja svoga života služio Kristu u dalekoj Indiji i posljedne zrno riže s ljubavlju dijelio s potrebitima. Tako su naše vrijedne domaćice donirale kolače, a podupiratelji PMI-a (kuhari iz jednoga restorana) su nam pripremili dvjesto porcija rižota; sve su to vrijedni PMI i mladi iz Župe izlagali po završetku svetih misa na štandu ispred crkve, a vjernici savjesno pokupovali i ponijeli za okrepnu u svoje obitelji. Djeci je tijekom tjedna na vjeronauku prikazivan film o radu naših misionara u dalekoj Africi, pa su se i oni odricali svojih skromnih džeparaca i svoje priloge u misijskim kutijicama izložili pred slikom oca Gabrića na oltaru. Uz njihove kutijice i radosni ponos koji se pritom osjetio „misijski“ je „tanjur“ dobio svoj pravi smisao.

U Župi sv. Ilike u Metkoviću PMI u suradnji sa zajednicom mladih također su organizirali prodajnu izložbu kolača, koje su dan prije pripremile vrijedne ruke naših domaćica.

PMI vjerno žive svoje misijsko poslanje posvećujući mnogo ljubavi i pažnje u svakodnevnim potrebama naših bližnjih.

*Marijana Udženija Grgurović,
animatorica PMI*

IMAJ SRCE – PODIJELI KRUH

Pod motom „Imaj srce-podijeli kruh“ 19. listopada 2015. u Drugoj gimnaziji – Split, održana je, već tradicionalno, manifestacija Dana krha i zahvalnosti uz humanitarnu akciju za splitske beskućnike. Voditeljica ovog projekta je naša vjeroučiteljica s. Dolores Brkić koja je svih upoznala s misijom i ciljevima te načinom odvijanja. Glavni su joj suradnici volonteri, odnosno PMI-a naše škole.

Svaki razred je pokazao svoju kreativnost koja je međupredmetno integrirana. Bitno je da tako mladi stječu suošjećanje za bližnje kroz humanost i djelotvornu ljubav i razvijaju kroz suradničko učenje stvaralačko izražavanje. Također spoznaju dublje kako između kruha i čovječjeg duha postoji tajanstvena veza, jer kruh je plod Neba i Zemlje.

Svi učenici kao i profesori prikupili su dosta prehrabnenih proizvoda i higijenskih potrepština za splitske beskućnike o kojima brine splitska udruga Most. Vidljivo je bilo kako s velikom radošću slažu pakete u kombi koji ih je prevozio u udrugu. Jedan dio PMI-a su odnijeli i u dječji Karitas, a najljepše krušne proizvode po izboru učenika u mirovni dom Lovret.

Uz humanitarni dio manifestacija je i natjecateljska sto se tiče kreativnosti i izražavanja kroz: glazbene i scenske točke, prezentacije, poeziju, povijesne i poučne priče, kako na Hrvatskom tako i na više stranih jezika. Povjerenstvo koje je ocjenjivalo su u sastavu: Ravnateljica škole prof. Ivanka Kovačević, prof. Lidija Omrčen i prof. s. Dolores Brkić.

Učenici se raduju svojim nagradama, ali ipak ih najviše veseli njihov dar srca kao i njihovih roditelja jer su mogli pomoći najpotrebnijima, te su postigli radost čineći dobro. Također su osjetili zadovoljstvo osjećajem socijalne uključenosti u društvo, doprinoseći bar na jedan način rješavanju problema lokalne zajednice kroz moralno i etičko djelovanje. Odrasliji u školi su izrazili zahvalnost našoj časni koja pripada Družbi Malog Isusa te ove dane obilježava svoj 125. jubilej postojanja.

PMI-a- Druge gim.-Split

SRCE ZA MISIJE

Ovogodišnje susrete za Misijsku prodajnu izložbu započele smo već krajem rujna. Odlučile smo raditi punim žarom motivirane ovom plemenitom akcijom. Nije bilo ni negodovanja ni straha. Uhvatile smo se u koštač s izradom stvarčica koje su zahtijevale puno strpljenja, vremena i malo spretnosti i mašte.

Sastajale smo se u samostanskom prostoru kod naših časnih sestara u Šestanovcu. Tu se i molilo i radilo, pričalo i pjevalo, a neke su prijateljice nosile posao i kući pa uz potporu članova obitelji donosile gotove proizvode. Bilo je tu prekrasnih loptica za bor, zatim ukrasnih staklenih pladnjeva, ukrasnih kartica s izrekama sluge Božjega Josipa Stadlera i s božićnim stihovima. Tijekom priprema stizale su nam rukotvorine i jedne naše podupirateljice. Ona je prodajni štand obogatila izradom narukvica na kojima

su se isticali simboli vjere, ufanja i ljubavi. S obzirom da se ova izložba održava samo dan prije početka došašća, prigodno je bilo izrađivati i adventske aranžmane pa smo se i oko toga potrudile razmišljajući da ništa ne smije biti teško kad se radi iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

S još jednom sličnom akcijom za Randalu nastavljamo i u našoj župi Katuni – Kreševo koju ćemo održati u ovo predbožićno vrijeme. Bit će to prilika da uz dignutih srdaca krenemo prema Svetoj godini milosrđa koja će nam biti poticaj da još više razmišljamo o duhovnim i tjelesnog djelima milosrđa.

Marina Rubić, PMI

ŠTO NAS JE FASCINIRALO NA MISIJSKOJ IZLOŽBI ?

Pjevanje, radost Prijatelja Malog Isusa, zajedništvo sa sestrama, zalaganje neumorne pročelnice, iskreni dar srca za Misije... jednostavnost... duhovni dar svim misionarima, poticajne i dirljive uvodne riječi provincialke s. Anemarie Radan i pročelnice PMI-a s. Dolores Brkić.

Pod motom „Imaj srce za Misije“ organizirana je humanitarna izložba u dvorani „sv. Leopold Mandić“ u našoj župi Gospe od Pojišana od 27. do 29. studenog 2015. a pripremili su svoje ručotvorine Prijatelji Malog Isusa zajedno sa svojim sestrama voditeljicama pod vodstvom s. Dolores.

Ona nam je svima naglasila zbog čega baš u ovo vrijeme: „Idući ususret

Božićnom Otajstvu na početku nove liturgijske godine i Godine milosrđa, u Godini posvećenog života i velikog Jubileja Družbe kao i PMI-a. Isus nas i trajno poziva da mu pomognemo u potrebnima jer i veliki nadbiskup Stadler je svoje sestre nazvao SLUŽAVKAMA a mi smo PRIJATELJI a prijatelj je uvijek raspoloživ za pomoći."

Namjena prihoda je za sirotište na Haitiju gdje djeluju skoro dvije godine kao misionarke sestre Služavke Malog Isusa, i siromahe u Tanzaniji gdje već preko 40 godina radi i navješta Isusovu ljubav, misionar don Ante Batarelo. Njegova nećakinja s. Rebeka Batarelo je članica Družbe sestara splitske provincije i vijeća za PMI-a.

Marljive i vrijedne ruke sa velikim žarom srca dali su dosta truda pa se na

izložbi moglo naći: adventske vijence, aranžmane, pletene rukotvorine, torbe, narukvice, krunice , ukrase za božićno drvce, štalice, dekorirane tanjure, anđele, svijećnjake, razna pripremljena hrana za zimnicu, kolače... kreativne poruke sluge Božjeg Josipa Stadlera...

Mi članice sa Pojišana također i s. Zorka Radan , bili smo desna ruka našoj s. Dolores u postavljanju izložbe kao i dežurstvu kroz tijek izložbe, pa smo zajedno s njom bili oduševljeni kako je velika dobrota na djelu snagom Božjeg Duha svih sudionika za ovu izložbu: PMI-a Katuni, Šestanovac, Cista Velika, Metković, Mejaši-Split, Pučišća - o. Brač, Vrgorac, Trilj , Krilo-Jesenice, Dugopolje, Brela, Druge gimnazije-Split, Gospe od Pojišana-Split, prof. Ivan Bošnjak i njegova majka, obitelj Petra i Ane Balta,

dvije slikarice..., s. Vesna Mateljan, s. Jordanka Ćuže, zatim sestre iz provincialne kuće samostana sv. Ane, zajednica sestara Malog Isusa sa Bačvica - Split i sestre novakinje iz Solina. Uz ovu izložbu svoj prilog darovali su: sestre iz Dubrovnika, Kaštel- Kambelovca, sestre iz Sjemeništa i Bogoslovije u Splitu te gosp. Stipanović.

Posebno nas je dirnulo i potaklo ne samo na razmišljanje , nego i način osobnog djelovanja, DUHOVNI DAR našim misionarima diljem svijeta: Mihijska krunica uz misli Velikog Stadlera i Euharistijsko slavlje koje je predslavio gvardijan samostana oo. Kapucina na Pojišanu.

I za kraj kako ne spomenuti naše glazbenike PMI-a, koji su uzveličali ovo

molitveno slavlje, prof. Ivana Bošnjaka i orguljsku pratnju Mladena Bonomi te mlade glasove djevojaka iz Druge gimnazije-Split.

Jedan mali dio sa izložbe postavljen je kroz trodnevnicu sv. Nikoli u župi Krilo Jesenice od 3. do 5.prosinca. Vjerujemo: Ljubav je uvijek velikodušna!

Bio je i jedan stol darova za Ruandu a pripremili su učenici osnovne škole iz Šestanovca kao vjerouaučna skupina za misije zajedno sa s. Branimirom Lozo. Ne možemo zaboraviti Stadlerovu dolinu i našu s. Jacqueline koja nas prati s neba, naglasila nam je s. Dolores.

*Ana Marija Durđov i članice PMI-a,
Pojišan - Split*

SARAJEVSKA PROVINCIJA

HUMANITARNI KONCERT I PRODAJNA IZLOŽBA ZA DJECU U STADLEROVOM „EGIPTU“

Provincija Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije Družba sestara Služavki Maloga Isusa u suradnji s Hrvatskim kulturnim društvom Napredak, 26. studenog 2015. u prepunoj dvorani Franjevačkog međunarodnog studentskog centra u Sarajevu organizirala je, pod geslom „Izvor radosti“, po jedanaste put humanitarni koncert i prodajnu izložbu dječjih radova, sestrinskih kola-

čića i rukotvorina društva Prijatelja Malog Isusa za djecu Stadlerovog dječjeg doma „Egipat“ u Sarajevu. Moderator programa bio je ravnatelj humanitarno-karitativne organizacije Kruh svetog Ante fra Joso Oršolić koji je sve nazočne uvježbao pozdrav sestara Služavki Maloga Isusa koji glasi: „Živio Mali Isus! - odgovor - Uvijek u našim srcima!“

Riječi pozdrava svim uzvanicima uputila je provincijska predstojnica sestara Služavki Malog Isusa s. Admirata Lukić. Pozdravila je poimence nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala

Vinka Puljić i apostolskog nuncija u BiH mons. Luigia Pezzuta i provincijala Franjevačke provincije Bosne srebrene i predsjednika Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH fra Lovru Gavrana, kojemu je od srca zahvalila za gostoprимstvo, te sve svećenike i časne sestre. Pozdravila je i sve predstavnike vlasti na čelu s predsjednikom Federacije BiH Marinkom Čavarom te predstavnike institucija, medija i sve druge. Istaknula je da su i ovaj događaj željele „obojiti divnim bojama aktualnih nadahnuća majke Crkve“ u Godini Bogu posvećena života i u duhu predstojeće Godine božanskog milosrđa te obilježavanja 125. obljetnice utemeljenja Stadlerove redovničke obitelji.

„Zajednica sestara Služavki Maloga Isusa je od svoga osnivača primila baštunu svetoga Rafaela, a ona u sebi nosi sve stvoreno. Starozavjetna Tobijina knjiga priča o obiteljskim radostima, željama i teškoćama u borbi između dobra i zla. U Tobijinoj obitelji, u više generacija, važnu ulogu ima arkandeo Rafael. Predstavlja se kao prijatelj, pratitelj, voditelj, savjetnik, liječnik. Knjiga nam otkriva odnose članova obitelji i životinjskog svijeta“, kazala je sestra Admirata ističući da su, po anđelovu uzoru, ponukani biti uz djecu, iskazati im pažnju, pratiti ih, čuti ih. „Oni će pisati olovkom koju ćete im vi kupiti, čitati knjigu koju ste vi darovali, odjenuti košulju za koju ste se vi pobrinuli, hvatati loptu koja je bila u vašoj ruci. Kada im bude teško sjećat će se da ste nekada bili uz njih. Ništa što se za njih učinili nije nevažno. Vi svi ste

njihovi anđeli. Svojom nazočnošću i do-prinosom ste kreirali ovu divnu večer darivanja“, kazala je s. Admirata izričući veliko i toplo hvala „dragim volonterima, dobročiniteljima, podupirateljima“ i svima koji se zauzimaju za istinsku radost djece.

„Moje sestre, iz svih 18 zajednica, zajedno sa suradnicima i članovima društava Prijatelja Malog Isusa, su upravo majčinskom zauzetošću pripremale prodajne izložbene predmete kako bi njihov darak došao do vašeg srca, do mnogih srdaca. Pred Došašćem smo. Na izvoru smo radosti. Ponesite u sveto Došašće svoje obitelji i duhovnu obitelj sluge Božjeg Josipa Stadlera. Molim vas, molite se za našu djecu“, kazala je sestra Admirata.

Sve nazočne u svom obraćanju nasmijao je malom istinitom pričom kardinal Puljić koji je ispričao zgodu tijekom Misnog slavlja u jednoj crkvi u Boki Kotorskoj. Kazao je da se tijekom njegove propovijedi jedno dijete rasplakalo pa je on kazao majci da ne brine jer mu dijete ne smeta dok propovijeda. „Možda ne smeta dijete Vama, ali Vi smetate mom djetu jer bi željelo zaspasti“, citirao je kardinal Puljić odgovor majke što je izazvalo smijeh i pljesak prisutnih. Osvrćući se na geslo događanja „Izvor radosti“, kardinal Puljić, kazao je da se ne zna radovati onaj tko se ne zna žrtvovati. „Prava radost ove večeri jest da se sestre žrtvuju. Kada djeca, po spremnosti sestara na žrtvu, otkriju smisao žrtvovanja i oni će biti spremni žrtvovati se. A svijet upravo mijenja ljubav koja

je spremna na žrtvu“, kazao je kardinal Puljić te čestitao svakoj osobi koja u sebi nosi Božju ljubav i spremnost na žrtvu jer se tako otvara perspektiva i nada u život. Uputio je iskrene čestitke i sestrama Služavkama i zahvalio za njihov rad i za njihovu žrtvu.

Iz nastupa djece iz doma „Egipat“, prema Tobijinoj priči, bilo je zoran odnosi prema raznim Božjima stvorenja pa se u pticama moglo vidjeti sva stvorenja u zraku, u ribama, sva stvorenja u moru, u kozliću sva stvorenja na zemlji, u psu sva stvorenja koja su vjerna pratinja čovjeku.

Skladbu Stadlerova koračnica za klavirom izveo je maestro Dario Vučić, dirigent, prijatelj djece samostana „Egipat“ i dugogodišnji član Društva Prijatelji Maloga Isusa. Češki skladatelj i dirigent Vilim Gustav Brož u glazbenom djelu: Stadlerova koračnica, povodom 25 godišnjice biskupske službe dr. Josipa Stadlera - 1907. godine predstavio bogatstvo i svjetlo života Stadlerovih koraka.

S dvije skladbe: Molitva i Pjesma stvorova, sve nazočne pozdravio je zbor djece i sestara iz Stadlerova dječjeg Egipta, pod vodstvom maestra Daria Vučića. Njihova poruka je bila da djeca mogu ostati bez roditelja, ali ne smiju ostati bez prijatelja, dobročinitelja podsjećajući na riječi sluga Božjega Josipa Stadlera koje je izgovorio 1899. godine otvarajući kuću Egipat: „Za svako dijete izloženo opasnosti stradanja, gubljenja i lutanja, treba postojati jedan Egipat gdje će naći utočište i obiteljsko ozračje“.

Klapa Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa „Stadler“ otpjevala je dvije skladbe: Veseli se, Majko Božja (hrvatska božićna pjesma) i Oči u oči (duhovna šanson). „Klapa „Stadler“ nastala je 2013. godine kao neovisna bogoslovna umjetnička inicijativa u sklopu Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa u Sarajevu, s ciljem da gaji gregorijansko, liturgijsko i pučko pjevanje. U sadašnjem sastavu klape su bogoslovi iz II., III. i V. godine, a dolaze iz četiri nad/biskupije: Vrhbosanske, Mostarsko-duvanjske, Subotičke i Kotorske“.

U programu je nastupio i Mandolin-ski sastav čine djeca Stadlerova dječjeg „Egipat“ pod ravnanjem prof. Antuna Tvrtkovića, a odsvirali su dvije skladbe: Ples (dječja skladba) i Igra škole (dječja skladba). Profesor Antun je umirovljenik koji djeci Stadlerove kuće s ljubavlju prenosi glazbeno znanje, pomaže im otkrivati skrivenе talente, otvoriti im put rasta u ljepoti glazbene umjetnosti i kreativnog korištenja slobodna vremena.

Humoresku A. Dvoraka i Serenadu F. Schuberta odsvirao je Tamburaški orkestar „Lira“ koji je najvećim dijelom sastavljen od učenika osnovne i srednje škole Katoličkog školskog centra Sv. Josip u Sarajevu.

Tamburaški orkestar Franjevačke teologije u Sarajevu odsvirao je i otpjevao skladbu pape Karola Wojtyle „Krist na žalu“ i poznatu skladbu „Ne klepeći nanulama“ (tekst: Ibrahim Dedić; glazba: Husein Kurtagić). Sadašnja postava orkestra broji osam članova, a djeluju od mjeseca rujna. Cilj im je najprije promo-

virati duhovna zvanja, a zatim zabaviti publiku i podijeliti svoju radost sa slušateljima.

Poznata opera pjevačica i profesorka pjevanja Ana Babić svoj je nastup, u pratinji maestra Daria Vučića, posvetila djeci Stadlerova Dječjeg „Egipat“, njihovoj radosti i rastu na odgojno-obrazovnom području i time dala podršku svima koji se zalažu za dobro djece koja bez pomoći odraslih ne mogu rasti u cijelovitosti svoje osobe.

Dvije pjesme Blaženoj Djevici Mariji otpjevali su i odsvirali bogoslovi Nadbiskupijskog misijskog međunarodnog sjemeništa „Redemptoris Mater“ (Majka Otkupiteljeva) sa sjedištem u sarajevskom prigradskom naselju Vogošća. Sjemenište Redemptoris Mater u Sarajevu trenutno broji 14 bogoslova iz 6 država: SAD-a, Kolumbije, Brazila, Španjolske, Italije i Hrvatske. Prošle godine je zaređen prvi svećenik iz ovog sjemeništa, vlač. Jošt Mezeg iz Slovenije koji po poslanju djeluje u Makedoniji.

S posebnom pozornošću praćen je nastup HKUD „Domanovići“ iz Domanovića kraj Čapljine koji su otpjevali ženski bećarac „Livadica“ te otplesali Splet hercegovačkih kola.

Ove godine, pokrovitelji koncerta i humanitarne izložbe bile su većinom žene i majke, čuvarice obiteljskog zajedništva i obiteljskih vrednota. Svojim angažmanom podupiru rad sestara Služavki Malog Isusa, njihovo duhovno majčinstvo i brigu oko odgoja i školo-

vanja njima povjerene djece. One promoviraju nesebičnu majčinsku ljubav u obitelji, te doprinos žena u radu i životu Crkve, a to su: Zajednica žena HDZ-a BiH - Vrhbosna Kraljica Katarina Kosača, Etno skupina Čuvarice te pokrovitelji: Samostan svetoga Nikole Tavelića u Sarajevu i obitelj Lucie Gobetti i Daniele Onori te obitelj Ljube i Tvrčka Barnjaka.

Nakon koncerta sve uzvanike dočekalo je kuhano vino, čaj i kolači te prigoda da kupe razne proizvode. Pripremile su ih sestre Služavke Malog Isusa koje djeluju i žive u BiH, Hrvatskoj, Austriji, Njemačkoj i Italiji zajedno s Prijateljima Maloga Isusa i volonterima, a sav prihod namijenjena je za školovanje djece Stadlerovog dječjeg doma za čiji bolji život se brinu sestre Služavke.

Godine 1890. godine, koračajući ulicama grada Sarajeva, prvi vrhbosanski nadbiskup Sluga Božji Josip Stadler, u susretu sa siromašnom i napuštenom „djecom grada Sarajeva“ otkriva lice Božanskog Djeteta Isusa. Za njih pronalazi duhovne majke i odgojiteljice – Družbu sestara Služavki Maloga Isusa. Godine 1899. osnovao je ustanovu Zavod Egipat za zaštitu, odgoj i obrazovanje siromašne i nezbrinute djece i povjerio ga sestrama Služavkama. Djeca su ostajala u zavodu dok ne nauče sama priskrbiti za život, a mogla su ako žele i dulje ostati u zavodu. I danas, nakon 125 godina čuva se neprekinuta nit Stadlerovih koraka u apostolskom djelovanju sestara Služavki Maloga Isusa. (kta)

„IMAJ SRCE ZA HAITI“ SEDAMNAESTA MISIJSKA IZLOŽBA U KUĆI NAVJEŠTENJA NA GROMILJAKU

U organizaciji sestara Služavki Maloga Isusa i Prijatelja Maloga Isusa u subotu 28. studenog u 16 sati, otvorena je sedamnaesta misijska izložba, pod geslom „Imaj srce za Haiti“. Izložbu je otvorio vlč. Ivan Bebek, svećenik Mostarsko-duvanjske biskupije, župnik u župi Prisoje.

Kroz cijeli program nazočne je vodila Darija Jurković-Stanić, koja se prisjetila svoga odrastanja sa sestrama. Podsjetila je na otvorenost i gostoljubivost sestara kojima su ih okupljale i poticale na dobro. Program je svojim pjevanjem uzvečila poznata Etno skupina Čuvarice iz Rame.

U ime sestara, nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, koja je progovorila o „Kući Navještenja“, Andđelovom navještaju Mariji, te o navještaju naših sestara misionarke. Istaknula je važnost iskoraka kojeg su napravile naše sestre misionarke, te dodala: „Ovdje smo ponaosob da im zahvalimo što su nam otvorile pogled, proširile vidike. Mi po njima vidimo do

Haitija, vidimo dušom i srcem što se događa na drugom kraju svijeta.“

Nakon pozdravnog govora provincijske glavarice, na sceni se pojavila skupina mladih Prijatelja Maloga Isusa – VIS „Imakulata“ iz Gromilaka – s pjesmom „Amor est victoria“ s kojom su nastupili na HosanaFestu u Subotici. Nakon pjesme sve je zašutjelo, a s. Ljilja Marinčić je pročitala pismo naših misionarki. Puno je toga što su nam poručile misionarke. Jedna od dirljivih rečenica svakako je i ona: „Živjeti na Haitiju, ne znači samo davati od onoga što si primio. Nego istovremeno i primati, učiti od djece i ovog naroda. Uvijek i iznova nas iznenadi njihovo zajedništvo. Sve što dobiju su spremni podijeliti, bilo da je to bombon, čokolada, voćka, igračka, tanjur riže.“ Nakon ove, kao i nakon svake druge točke, zaorio je prelijepi i gromki glas Etno skupine Čuvarice.

Pri koncu programa s. M. Danica Bičić je predstavila don Ivana Bebeka i njegovu župu, nakon čega je don Ivan preuzeo riječ te progovorio kako su on i župljeni Domanović i Prisoja doživjeli susret sa sestrama Služavkama Maloga

Isusa. O tom susretu i svim dalnjim susretima sa sestrama don Ivan je rekao: „U svome nastupu, svojim riječima i djeleme časne sestre zbilja svjedoče jednu pravu, istinsku ljubav, ljubav Isusovu. U svima nama vide maloga Isusa i žele da mi osjetimo njegovu ljubav, blizinu i toplinu. U svome susretu sa nama žele nas obogatiti jednostavnošću, skromnošću, pružajući nam, ne jednu nego obje ruke. Svugdje vesele, pomažu sirotu i nevoljnemu, vode brigu za djecu i mlade, bliski sa starima. Svjedoče vjeru i šire svoj apostolat upravo onako kako je to zamislio Sluga Božji Josip Stadler. Jednostavno:

SUPER SESTRE.“

Nakon ovih riječi sestra je Ljilja u ime sestara zahvalila don Ivanu na prisutnosti i podršci, te mu poklonila sliku Raspetoga. Program je završio paljenjem prve adventske svijeće i odlaskom u salu u kojoj su nas dočekali pripremljeni pokloni.

Dragi Prijatelji misija i dragi Prijatelji Malog Isusa, od srca vam zahvaljujem za svaku znanu i neznanu pomoć. Neka Vas dobri Bog nagradi i udijeli potrebne milosti!

s. Ljilja Marinčić i s. Marina Perić

RADOSNA Pjesma služavki maloga Isusa /prigodom 125. godišnjice Družbe/

Pod zlatnim suncem pobjede,
Kristovu stijegu prisežem.

Njegova radost tijelu je jakost,
milost na putu istine,
svjetiljka spasenja
koja nad svjetom sja.
Duša žeđa te ljubavi čiste,
iz kaleža nebeskoga.

Kristova snaga, radost je najveća,
ljubav živa u slavi Uskrsa
i mudrost križa svetoga,
u kojemu čuva najslađe blago,
riječi života vječnoga.

O, Isuse, rajske dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
u tvojemu srcu naš je dom.

Utočište od oluja,
mirna luka žiću svom,
što nas krijepi nadom, molitvom.

Svi su dani s tobom sretni,
staze cvijećem posute.

Na sve strane ljubav cvjeta,
anđel Božji s nama pjeva.
Nitko nije kao Bog!

O, Isuse, rajske dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
čisto srce Majke svete,
Sine Božji, ljubljeni!

Ti živiš vjernost kroz svoju svetost,
srce je tvoje božanskog okusa.
Hvala ti, za svu dobrotu,
hvala ti, za divan dar!
Mir i ushit, jasno svjetlo,
milosrđa živo vrelo,
dar služenja, nadu, spas.

O, Isuse, rajske dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
čisto srce Majke svete,
Sine Božji, ljubljeni!

Hvala ti, za svu dobrotu,
za života našeg plam!
Srce je tvoje božanskog okusa.
Duša žeđa te ljubavi čiste,
iz kaleža nebeskoga.

Branka Mlinar, PMI Omiš

AKO ŽELIŠ SLUŠATI

Bog uvijek govori velike riječi.
Priznaje naša srca i čeznuća,
naša htijenja i postupke.
Sve ono što On čini
uistinu je ljubav.
Obećana, ispunjena,
Sveta ljubav.
Jača od smrti i svih zemaljskih sila
potpuno predanje
i središte svetosti
u Kristovoj vjeri.
Ptica
slobodnih krila
potaknuta od
Boga Oca svemogućega
za let prema
sunčevim uzvisinama nade.
U punini blagoslova
i milosrđa koje
zazivamo
bježeći od sebičnosti
iz duhovne pustinje svijeta.
Bog uvijek govori velike riječi,
i pruža ruke onima
koji ga žele slušati.

*Branka Mlinar, PMI - Omiš
iz zbirke Nikada umorna ljubav*

SLUZI BOŽJEM JOSIPU STADLERU

VJERNI SLUGO SVEVIŠNJEGA
IMAŠ SRCE DJETINJE.
DOBRI PASTIR SVOGA STADA
I OTAC SIROTINJE.

LJUBIO SI NEIZMJERNO
I DAVAO SAMOG SEBE,
A MI ĆEMO U PJESMAMA
VELIČATI SADA TEBE.

POGLEDAJ NAS S VISINE
I ISCIJELI NAŠE RANE,
DA I NAMA SUNCE SINE
U OVE PRETEŠKE DANE.

NIJE LAKO DOBAR BITI
I KRIŽEVE SAM NOSITI,
AKO NAMA TI POMOGNEŠ
SVE ĆEMO PREBRODITI.

HVALA BOGU NA TOM DARU
ŠTO NAM ŠALJE TAKVE LJUDE,
NA NJIHOVOM BRŽNOM MARU
DA NAM ŽIVOT SRETNiji BUDE.

*Justa Randelj, PMI Podravske Sesvete,
25.10.2015.god.*

ČESTITKA DRUŽBI SESTRA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA ZA JUBILARNU 125 OBLJETNICU

Najprije čestitke našem dragom Utetmeljitelju sluzi Božjem Josipu Stadleru koji je osnovao Družbu sestara Služavki Maloga Isusa. One djeluju u Crkvi i okupljaju nas vjernike kao PMI na molitvu, potiču na dobra djela, na godišnje susrete i na mala hodočašća.

Drage naše sestre, služeći si romaćima i nemoćnim kako smo molili u devetnici sv. Rafaela, puno ste pretrpjeli za vrijeme komunizma i rata, samo zato što ste dobro činile najsromaćnjima i napuštenima.

I danas ima sestara po dalekom svijetu, koje služe svima kojima je pomoć potrebna. Hvala Bogu za takove sestre koje nastavljaju djelo svojeg Utetmeljitelja koji ih prati iz nebeske domovine.

Drage sestre mi PMI još jednom čestitamo Vaš Jubilej svakoj sestri u Družbi. Molimo za sve da vam dragi Bog dade snage i jakosti da izdržite sve kušnje u ovom životu. Mali Isus, a veliki Bog, neka Vas prati na vašem putu života. To Vam žele uz pozdrav ŽIVIO MALI ISUS! UVJEK U NAŠIM SRCIMA! Prijatelji Malog Isusa iz Podravskih Sesveta.

Jela Tudić, PMI

DA MI JE BITI PASTIR MALI

Da mi je biti pastir mali na pašnjaku Tvoje milosti,
od sunca sjajniji Sine Božji, Sine Marijin,
u svetoj betlehemskoj noći toj
kad došao si k nama Isuse maleni moj.

Došao si k nama da spasiš nas,
u onoj tihoj noći čuo se anđela glas.
Pastiri tada tiho stado čuvaše,
kad otvori se nebo i anđeli dođoše.
Da mi je biti pastir mali na pašnjaku Tvoje milosti...

Sonja Šušnjar, PMI Slavonski Brod

PUSTITE K MENI MALENE

- Mama, tko je beba u ovim jaslama,
 Čemu štalica, čemu oštra slama?
 Čije je to dijete, kako mu je ime?
 Jadniče malo, umrijet će od zime.
- ”To ti je sinko, Isus, s drugog svijeta,
 A Marija mu, mati, djeva sveta.
 Poočim njegov, sveti Josip bio,
 Životom čistim s djemicom živio.
 Pred mnoga ljeta, a po volji Boga,
 Začela djeva sina malenoga.
- Kad htjede rodit, jednog hladnog dana,
 U Betlemu za njih ne bijaše stana.
 Okrutni ljudi... I čuj što se zgodi -
 Sinak se Božji u štalici rodi.”
- Mamice mila, ponesi ga kući,
 Ja ću ga ko lutku u toplo obući.
 Meni za ljubav, uzmi ga, mama,
 O molim te, molim, nek živi s nama!
- ”Smiri se, dijete, prestani moliti,
 Njemu je suđeno siromahom biti.
 Hajdemo kući, crkva je studena,
 Prehladit ćeš, srećice milena.”
- O mama, mama, sramota te budi,
 I ti si okrutna ko i drugi ljudi.
 Vidiš da ta beba na slami je gola,
 Ti na sebi imaš stvari ‘puna kola’.
 Krenuše kući, al’ mališ se vrati,
 Kad nazad došo, vikala je mati:
 ”Gdje ti je kaputić, reci kud si s njime?”
- Pokrio sam bebu, umrijet će od zime.

Marija Dubravac Brisbane

Božić, 2015.

BOŽIĆNA ČESTITKA

Živio Mali Isus!
Dragi Prijatelji Maloga Isusa!

Ove godine slavimo rođendan Božanskog Djeteta Isusa u izvanrednoj Svetoj godini milosrđa koju je papa Franjo otvorio na svetkovinu Bezgrješnog začeća BDM, 8. prosinca u bazilici sv. Petra u Rimu. U ovom Jubileju milosrđa, papa Franjo na poseban način poziva nas na jedan veoma važan zadatak - Otkriti lice milosrđa nebeskoga Oca u Isusu Kristu.

Svetkovina rođenja Isusova i svi božićni blagdani bit će nam posebna prilika da se još više približimo Djetetu Isusu položenom u jaslicama u betlehemskoj špilji, i da promatramo to milosrdno lice Božje „skriveno u nejakom Djetetu, koje je svoju moć i veličinu skrilo u ljudsku nemoć“.

Božić će biti svima nama divna prigoda da „razmatramo otajstvo milosrđa.“ Što ga budemo više razmatrali, moći ćemo lakše oživotvoriti u vlastitom životu milosrđe Božje. Papa Franjo naglašava da je „Milosrđe postalo živo, vidljivo i dosegнуlo svoj vrhunac u Isusu iz Nazareta“, a „Isus iz Nazareta, svojom riječju, svojim djelima i cijelom svojom osobom, objavljuje Božje milosrđe.“ „Milosrđe: nam objavljuje otajstvo Presvetoga Trojstva. Milosrđe: je posljednji i najviši čin kojim nam Bog dolazi ususret. Milosrđe: je temeljni zakon koji prebiva u srcu svake osobe, kada gleda iskrenim očima brata kojeg susreće na životnom putu. Milosrđe: je put koji sjedinjuje Boga i čovjeka, jer otvara srce nadi da smo ljubljeni zauvijek usprkos ograničenju zbog svoga grijeha.“

Papa Franjo nam također ističe da „postoje trenutci u kojima smo pozvani još snažnije usmjeriti svoj pogled na milosrđe, kako bismo sami postali djelotvornim znakom Očeva djelovanja“ i zbog toga je kaže u Buli najave izvanrednoga jubileja milosrđa „Lice milosrđa“, „proglasio Izvanredni jubilej milosrđa kao posebno vrijeme za Crkvu, kako bi svjedočenje vjernika bilo snažnije i plodonosnije.“

Dragi Prijatelji Maloga Isusa! Iskoristimo ovo milosno vrijeme i molimo zajedno Božansko Dijete Isusa prebogato milosrdem Božjim, njegovu Majku Mariju i sv. Josipa, da nam udjele obilje milosti kako bi još više spoznali Božje milosrdno lice i srce, pobijedili našu ravnodušnost pred mnogobrojnom braćom i sestrama koja žive dramu progonstva i siromaštva tražeći poput Sv. Obitelji utočište i sklonište u tuđoj zemlji. Neka nam Sveta godina milosrđa bude još jedna izvanredna prilika da odjelotvorimo svojim životom duhovna i tjelesna djela milosrđa prema braći i sestrama koji su potrebni milosrdne ljubavi nebeskoga Oca. Pozvani smo svi od Oca nebeskoga „živjeti milosrđe, jer je nama prvima ukazano milosrđe“.

U tom duhu želimo vama dragi Prijatelji Maloga Isusa i vašim obiteljima, svim prijateljima i dobročiniteljima DPMI, Sretan Božić, blagoslovljenu i plodonosnu svakim dobrim djelom Svetu godinu milosrđa.

Vrhovna uprava Društva PMI

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

SUSRET PMI- a U PODRAVSKIM SESVETAMA

U nedjelju 30. kolovoza 2015.g. održan je susret Prijatelja Maloga Isusa iz Podravine. Na ovaj susret koji se odvijao u župi Podravske Sesvete okupili su se PMI sa sestrama animatoricama iz župe Podravske Sesvete, Podravski Kloštar i Pitomača.

Na poziv naših sestara i na radost PMI, na ovom susretu nazočila je s. M. Radislava Radek vrhovna glavarica Družbe i s. Ana Marija Kesten ravnateljica DPMI.

U poslijepodnevnim satima, u prekasnoj župnoj crkvi Svih Svetih, susret je započeo pobožnošću Djetetu Isusu. Nakon ove divne pobožnosti i čašćenja Djeteta Isusa, slijedilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio vlč. Dario Paviša.

Na kraju misnog slavlja, PMI obratila se i vrhovna glavarica Družbe. Sestra Radislava zahvalila je Bogu na ovom divnom molitvenom zajedništvu. Zahvalila je PMI na njihovoj suradnji i zajedništvu kojim svakodnevno doprinose našem poslanju u Crkvi i svijetu. Svim PMI poželjela je Božji blagoslov u služenju onima kojima su

poslani i koje svakodnevno susreću na svom putu života, uz preporuku u molitvu potrebe cijelog svijeta i posebno duhovnih zvanja u Družbi sestara SMI.

Ovaj divni susret koji je okupio veliki broj PMI, nastavljen je druženjem u dvorani koju je za ovu prigodu PMI-a ustupila Općina.

Svi sudionici ovog susreta izrazili su radost zbog divnog zajedništva i poželjeli da se članovi Društva PMI okupljaju i druže više.

Živio Mali Isus!

PROSLAVA IMENA MARIJINA

U sjajnoj kruni ljetnih marijanskih blagdana na- ilazimo na pragu jeseni na još jedan dragulj, blagdan Imena Marijina, dakle Bogorodičin imendant. Spominje se 1513. kao lokalni blagdan u španjolskoj biskupiji Cuenca. Papa Inocent XI. proširio ga je 1694. na cijelu Crkvu.

Preslavnom imenu Marijinom, znaku nade, posvećene su mnoge župe, crkve i kapele diljem hrvatskih krajeva i svijeta. Osobito svečano bilo je i u župi sv. Vida u Pitomači koja na ovaj dan slavi blagdan Posvete crkve. Za taj blagdan PMI su pripremili prigodni štand sa svojim rukotvorinama. Od prikupljenog novčanog priloga župi su darovali novi kalež.

Mario, zagovaraj nas kod Malenog Isusa.

FORMATIVNI SUSRET ANIMATORA DPMI-a ZAGREBAČKE PROVINCije

Animatori PMI zagrebačke provincije susreli su se u samostanu „Antunovac“ u Novoj Vesi s ciljem duhovno se pripremiti za jubilarnu Godinu milosrđa i potaknuti članove po župama za zauzeto življenje. Susret se održao u subotu 7. studenog 2015.

Susret je započeo svetom Misom koju je predvodio velečasni Vladimir Kerečeni iz župe sv. Blaža, koji je već u svojoj poticajnoj homiliji dao naslutiti temu našega susreta, koja se odnosila na Godinu milosrđa. Nakon agape, uputili smo se na za-

jednički rad u dvoranu. Predavanje je započeto gesлом Milosrdni kao Otac, a isto je povezano s djelovanjem PMI kojima je i jedna od službi biti milosrdan prema potrebitima. Velečasni Vladimir je u predavanju predstavio logo Jubileja na kojem je prikazana slika Isusa koji na svojim ramenima nosi čovjeka, a svojim probodenim rukama obuhvaća njegove ruke i noge, te nam prikazuje beskrajnu ljubav Boga prema čovjeku. U detaljnem tumačenju svatko od nas primio je pregršt poticaja. Nakon predavanja slijedila su osobna svjedočanstva i susret sa s. Katarinom Pešić – Sirak, provincijskom glavaricom, koja nas je obdarila novom knjigom o sluzi Božjemu Josipu Stadleru te nas pozvala da aktivno sudjelujemo u proslavi 125.-te obljetnice postojanja Družbe što će se slaviti u prosincu za zagrebačku provinciju.

U svemu što smo čuli pronašli smo inspiraciju za slaganje ovogodišnjeg poticajnog adventskog listića kojeg smo zajedno osmisili sa s. Emanuelom. Vjerujem da ćete i vi dragi čitatelji, dragi članovi DPMI-a ove godine u vrijeme adventa provesti vrijeme razmatrajući o logu Jubileja i tako se pripremiti za dolazak Malog Isusa.

Susret je završio s molitvom krunice Božjeg milosrđa, a mi animatori ponijeli smo svojim župama srce ispunjeno koje želimo podijeliti sa svima vama.

Živio Mali Isus- Uvijek u našim srcima.

Antonija Glibo, župa sv. Nikole, Bistra

SPLITSKA PROVINCIJA

ZAJEDNO U LAĐI PMI-A

U poslijepodnevnim satima, 17. lipnja 2015., PMI iz Metkovića (Župa sv. Ilike i Župa sv. Nikole) okupili su se u Kapeli Milosrdnog Isusa u Pastoralnom centru oca Ante Gabrića. Povod našeg okupljanja bilo je sudjelovanje u molitvenom lancu kojeg smo sa sestrama naše Provincije i ostalim PMI započeli na našem godišnjem susretu u Vepricu. Okupljeni PMI, uz prisutnost drugih vjernika, predmolili su pobožnost križnoga puta, razmišljajući o odrastanju i djetinjstvu Maloga Isusa. Molitvom i pjesmom pod ravnanjem s. Marijane Cvitanović uzveličali smo ovaj važni datum našeg duhovnog sjedinjenja sa svim sestrama i članovima Društva te svim potrebama koje se prinose Gospodinu u ovom lancu. Po završetku Križnoga puta Djeteta Isusa, sudjelovali smo na sv. misi koju je naš župnik don Senko Antunović (također PMI) prikazao na ovu nakanu. Uz župnika je sv. Misu suslavio župni vikar don Ante Antunović. Radosna i vesela srca prinijeli smo Gospodinu na oltar sve naše osobne potrebe i potrebe svih koji nam se svakodnevno preporučuju u molitve, a na poseban način sve bolesne. Osnaženi milosnim susretom s Gospodinom pošli smo svojim obiteljima.

25. lipnja bio je poseban dan za zajednicu sestara i za sve PMI iz Metkovića. Naime, toga dana u samostanskoj kapeli priređeno je svečano primanje novih članova PMI-a te dodjela iskaznica. Kao i svakog 25.-og u mjesecu bilo je priređeno

cjelodnevno klanjanje. Posebno lijepo i svečano bilo je u poslijepodnevnim satima, kada se veliki broj članova Društva zajedno sa sestrama okupio na zajedničku molitvu pred Presvetim. Poslije klanjanja, sudjelovali smo u sakramentu sv. Euharistije. Don Damir Bistrić predslavio je ovu sv. misu i u svojoj homiliji naglasio važnost današnjeg dana: povezao je povijest sestara SMI-a i njihovo služenje Djetetu Isusu u najpotrebnijima sa ulogom PMI-a. Istaknuo je kako smo mi produžena ruka Josipa Stadlera i svih Služavki koje su kroz stoljetnu povijest Družbe djelovale i danas dje luju, ljubeći Isusa posebno u onima koji su gladni Duha.

Ohrabreni don Damirovim riječima oltaru su pristupili svi novi članovi koji su pred Isusom i svima prisutnima izrekli svoju Obnovu obećanja. Na taj su način svjesno i svojevoljno, a sada i javno, pristali služiti Malom Isusu u bratu čovjeku. Taj sveti trenutak za sve nove članove i za sve prisutne bio je posebno radostan. U zajedništvu i zahvalnosti slavili smo do kraja sv. misu. Radost susreta nastavila se i u nastavku našega druženja u samostanskoj blagovaonici. Toga dana podijeljeno je i nekoliko novih pristupnica vjernicima koji su, potaknuti dosadašnjim djelovanjem PMI-a u našem gradu, izrazili želju da postanu dionici ove neizmjerne radosti u služenju i pomaganju drugima.

Zahvalni Bogu i Majci Božjoj na milostima i snazi kojom su nas krijeplili tijekom ove (školske) godine, molimo ih da i ubuduće budu uz nas te naše služenje i rad budu Njima na slavu, a svima nama na spasenje. Živio Mali Isus!

Marijana Grgurović, animatorica PMI-a

ROMA JE AMOR

U organizaciji Nacionalnog katehetskog ureda pod vodstvom tajnice Anite Vra nić, potporom i nagradom Hrvatske biskupske konferencije, šest pobjedničkih ekipa vjeronaučne olimpijade (tri prva mjesta iz os. šk. i tri prva iz srednje šk.) sudjelovali su na nagradnom putovanju od 23. do 27. lipnja 2015. godine. Sudionici su bili učenici, njihovi mentori, članovi državnog povjerenstva i gosti. Cilj nam je bio Rim, Vatican, Napulj-Pompei, zatim Montecassino i Orvieto.

Rim je Mir i to ne samo onaj Augustov (Pax Romana) nametnut silom, već onaj daleko važniji mir, mir Kristov (Pax Cristi) plod pravednosti i ljubavi.

Mentorice prvih dviju ekipa iz srednje škole su Služavke Malog Isusa, s. Petra Šakić i s. Dolores Brkić koja je sa svojom ekipom bila sudionica na ovom nagradnom putovanju.

Zajednički put započeo je polaskom iz Zagreba u poslijepodnevnim satima 23. lipnja. Sestra Dolores sa svojim učenicima iz Druge gimnazije-Split koji su ujedno i PMI-a, stigli 22. lipnja u Generalnu kuću te bili dragi gosti sestrama na polasku i

povratku. Časna majka s. Radoslava i druge nazočne sestre iskazale su im svoju radosnu dobrodošlicu. Sljedeći dan otišli smo u katedralu te se pomolili našem blaženom Stepincu i Gospi na Kamenitim vratima za sretan i blagoslovjen put, uključivši i mnoge druge nakane. Krenuli smo uz male kapi kiše baš onako za osvježenje i nije nas to zbulilo za lijepu atmosferu u autobusu radosnog druženja i molitvu. Svakodnevnu molitvu časoslova, kratke meditacije i krunicu predvodila je s. Dolores, s. Karolina Mićanović i đakon Ilija Nikolić.

Dolazeći u Rim stizemo na izvore svoje zapadno-kršćanske povijesti i civilizacije, dolazimo učiti se kulturi, uživati u vrhunskim umjetničkim ostvarenjima, ali i produbiti svoju vjeru. U Rim dolazimo u neposredni dodir vječnim i neprolaznim vrednotama.

U Vatikan smo stigli u jutarnjim satima 24. lipnja te smo bili sudionici na Generalnoj audijenciji sa papom Franjom od kojeg smo primili blagoslov, i poslušali njegovu uvijek znakovitu poruku. Predstavnik od svake nagrađene ekipe svoje dojmove podijelio je sa slušateljstvom Hrvatskog programa Radio Vatikana.

Posjetili smo što je bilo moguće kroz trodnevni boravak u Vječnom gradu; baziliku sv. Petra u kojoj smo se posebno pomolili sv. Ivanu Pavlu II, kupolu ,svete vatikanske spilje, Andeosku tvrđavu, Pantheon, zatim Trgove; Navonu, Narodni, Španjolski, Venecijanski, Campidoglio...

Ulazeći u Coloseum, taj najgrandioznejji spomenik starog Rima osjećali smo kao da čujemo one strašne glasove iz prošlosti, ali i ponos na kršćane mučenike i njihovu snagu vjere. Nezaobilazne su nam bile Katakcombe sv .Calista, bazilika sv. Ivana Lateranskog i sv. Pavla van zidina, Quo Vadis, Forum Romanum, s. Maria d*Aracoeli, crkva Milosrdnog Isusa... Bazilika sv. Ivana Lateranskog posebno je važna za nas Hrvate jer je u njoj Ivan Ravenjanin posvećen za prvog solinsko-splitskog nadbiskupa 640. godine. Važnost smo joj „produžili“, bitno nama sestrama SMI-a i PMI-a, jer je naš sluga Božji Josip Stadler također tu bio zaređen za svećenika 6. lipnja 1868. godine. U crkvi „Nebeski žrtvenik“ gdje je kapelica Malog Isusa, pomolili smo se posebno za naše sestre i sve PMI-a, te nakane mlađih obitelji...

Neizostavni cilj bio nam je Papiski zavod sv. Jeronima gdje smo slavili sv. Misu, te se susreli za svim našim hrvatskim svećeni-

cima koji studiraju u Rimu i borave u ovom Zavodu. S njima smo se zadržali u ugodnom razgovoru i druženju.

Drugi dan našeg hodočasničkog izleta bio je posjet Pompeima, vožnja kroz Napulj te posjet benediktinskom opatiji Montecassino.

Boravak u Rimu bio nam je kao u našoj vlastitoj obitelji jer smo bili smješteni u Hrvatskom domu „bl. Ivan Merz“ kod ljubaznih i neumornih domaćina.

Na povratku za Hrvatsku posjetili smo grad Orvieto, gradsku jezgru i čudesnu katedralu. Usljedio je kviz znanja koji je bio natjecateljski o naučenom: povjesno-kultурne i vjerske usvojene sadržaje. Isti članovi državnog povjerenstva ocjenjivali su rezultate i redoslijed. Prvaci su učenici Druge gimnazije-Split. Dodijeljene su i vrijedne nagrade za prva tri mesta. Isplatilo se biti pažljiv !!!

„Vidjeti Rim i umrijeti“ - paradoksalna je izrečica koja izražava višestoljetnu želju onih koji su čeznuli za Rimom, njegovom gracioznošću, ljepotom i neprolaznošću... Naš hodočasničko-izletnički nagradni boravak i razgledavanje želimo pretvoriti u „ VIDJETI RIM I ŽIVJETI“ jer Rim ima jednu duhovnu snagu; središte je kršćanskog svijeta i prijestolnica sv. Oca.

s. Dolores Brkić

KATEHETSKA LJETNA ŠKOLA ZA VJEROUČITELJE U OSNOVNIM ŠKOLAMA

U Splitu je održana dvodnevna KLJŠ-a, 24. i 25. kolovoza na temu: ODGOJ ZA MIR. Sudjelovalo je 350 vjeroučitelja iz svih krajeva Hrvatske, uglavnom osnovnih ali i srednjih škola. Iz naše provincije sudionice su bile: s. Vlasta, s. Terezija, s. Roka, s. Jelena, s. Marijanka, s. Marinela, s. Danijela, s. Marijana, s. Mila, s. Branimira i s. Dolores koja je tematski aranžirala pozornicu u dvorani.

Prvog dana u podnevnoj dvosatnoj stanci nakon zajedničkog ručka, s. Dolores kao pročelnica za Društvo PMI-a u provinciji, kroz suradnju sa provincijalkom s. Anemarie Radan imala je sa sestrama susret u samostanu sv. Ane. Pridružile su se radu još i s. Flavija, s. Dulcelina i s. Bernardica. Kroz detaljno pripremljen Upitnik osobno se razmišljalo i analizirao rad i sudjelovanje kao i svrha Društva PMI-a. Rezultat je povukao razgovor kroz koji su bile ponuđene informacije i poticaji za predstojeća događanja. Susretu je nazočila i aktivno sudjelovala s. Anemarie provincijalka, prof. Marina Rubić članica u Vrhovnoj upravi DPMi-a i njezina suradnica u Društvu prof. Anđelka Čizmić.

Tijek i bogati sadržaj rada KLJŠ-e imamo na stranici Katehetskog ureda Split.

(PMI)

PMI-A IZ PUČIŠĆA U MEĐUGORJU

osobnu molitvu, sakrament pokore i svetu Misu.

Na svetoj misi slušali smo evanđelje o zrnju koje pada uz put, na kamenito tlo, u trnje ili na plodno tlo. Mi želimo da sjeme Božje riječi padne na plodno tlo našeg srca i donese obilat rod. Zato smo posebno molili Gospodina da očisti naša srca od svega onoga što prijeći da Njegova riječ, ali i riječ svakoga čovjeka preko kojega nam Bog govori, raste u nama i donosi plodove.

Poslije slike vrijeme smo proveli družeći se. Na povratku smo imali priliku vidjeti Modro i Crveno jezero u Imotskom i diviti se ovim prirodnim znamenitostima.

Vjerujemo da će nam ovo putovanje pomoći da donosimo dobre plodove. Tako neka i bude! (PMI)

Svaki kršćanin mora se svakodnevno truditi da što autentičnije živi evanđeosku poruku u svom životu. Posebno smo na to pozvani mi, Prijatelji Malog Isusa. Poziv je to i zadaća koja nije nimalo laka. Da bismo je uspjeli što bolje ostvariti potrebna nam je duhovna snaga, duhovna okrepa. Upravo zato smo se i mi, Prijatelji Malog Isusa iz Pučišća, 19. 09. 2015. uputili na izlet u Međugorje da bismo obnovili svoje duhovne snage.

Na putu do Međugorja zaustavili smo se u Vrgorcu i posjetili tamоšnji samostan sestara Služavki Malog Isusa. Sestre su nas srdaćno dočekale i ugostile. Hvala im na tome! Po dolasku u Međugorje kratko smo posjetili zajednicu Cenacolo. Uslijedilo je vrijeme za

TKANJE LANCA MOLITVOM, ZAJEDNIŠTVOM I LJUBAVLJU

U Jubilarnoj 125. godišnjici Družbe, Godini posvećenog života, 20. godini postojanja i djelovanja Društva PMI-a , u pripremi za Svetu godinu milosrđa, u provinciji organiziran je molitveni lanac te predstavljen u Vepricu 24. svibnja na zajedničkom susretu sestara i PMI-a. Nakana smo sami mi koji sudjelujemo , nova duhovna zvana te naše obitelji. Kroz našu redovnu molitvu Gospine krunice i boravak pred Svetohraništem (ili u vlastitoj kući) uključimo ove nakane na koje se jednostavno „ne može ostati po strani“. Započeli smo od uočnice Duhova do svetkovine Duhova 2016. tako da Duh Sveti preobrazi našu nemoć. Duh Sveti dao je i nadahnuće za ovaj duhovni projekt.

Zajednice koje su dublje srcem ušle u ove nakane posebno svoj dan pripreme i animiraju. Na susretu katehistica koje rade sa PMI-a kako nas je obavijestila naša pročelnica s. Dolores, predloženo je da se po mogućnosti ponekad PMI-a i zajednički sestara koje imaju zajednički dan posjete te svečanije animiraju molitvu. Prijatelji Malog Isusa iz župe Gospe od Pojišana – Split, mole svakog prvog u mjesecu sa sestrama iz provincijalne kuće samostana sv. Ane. Mjesec koji je posvećen Gospoj potaknuo nas je da baš ovaj dan 1.listopada posjetimo sestre te zajedno u radosti molimo pred Presvetim Euharistijskog Isusa i našu Majku Mariju. Naša s. Dolores nas je organizirala i sa žarom smo krenuli. U našoj župi taj dan je počela trodnevnička za blagdan sv. Franje i ujedno je bilo klanjanje uoči Prvog petka. Podijelili smo se tako da smo bili nazočni na oba mjesta.

Sestre su pripremile razmatranje svakog otajstva krunice gdje smo i mi sudjelovali kao i u časoslovu. U osobnoj molitvi pred Isusom sjetili smo se starijih i bolesnih kao i starijih sestara Služavki Malog Isusa jer taj dan se obilježavao i Međunarodni dan starijih kako nas je pripremila naša voditeljica. Iz minute u minutu osjećale smo Providnost Božju i doticaj Božje dobrote i posebno zadovoljstvo kad smo molile i pjevale zajedno za naše nakane.

Kod sestara u sv. Ani doživjeli smo blagoslov i jedan mir, čistoću, što je sve odraz njihova života. Osjetile smo da smo im kao dio obitelji što su pokazale nepatvorenom srdačnošću i ujedno su podjeli s nama i svoju večeru. Neka Bog udjeli svoj blagoslov te mladoj kandidatice Tatjani pošalje bar još nekoliko kolegica za dobro sestara i naše Crkve.

Prije povratka posebno nam se zahvalila s. Anemarie i s. Eduarda i naglasile nam da stvarno žarko molimo za nova zvanja koja će biti Bogu na slavu. Vraćajući se pješke prema Pojišanu , prepričavali smo lijepa iskustva kako Isus jedini može ispuniti naše dubine, potrebe i da on JEDINI daje blagoslov, snagu , polet, radost i smisao svakoj našoj radnji i poteškoći. "Tko može i hoće kao naš PRIKA, dajmo Njemu sve u njegove ruke... „- rekla nam je s. Dolores na rastanku.

Ana Marija Durdov i Zrinka Ančić

STADLEROVIM STAZAMA ZA PROSLAVU 125.OBLJETNICE DRUŽBE SMI-A

U sarajevskoj Stadlerovoj katedrali Srca Isusova 25. listopada 2015. svečano je proslavljena 125. obljetnica Družbe Služavki Malog Isusa (SMI).

Mi članovi Društva Prijatelja Malog Isusa splitske provincije, predvođeni pročelnicom s. Dolores Brkić krenuli smo na dan osnutka Družbe 24. listopada stazama velikog Stadlera. Članovi hodočasničke grupe bili su iz Splita; Mejaši, sv. Križ, sv. Obitelj, Druga Gimnazija-Split, Dugopolje, Šestanovac - Katuni, Cista Velika, Krilo - Jesenice, Sutivan - o. Brač i foto zapisnik Borko iz Omiša. Uz nas i našu s. Dolores bile su još sestre: s. Vlasta, s. Danka, s. Rebeka, s. Eudoksija, s. Bernardica, s. Agnes, s. Zorka i s. Karmen.

U sunčano jutro sa izrazitom snagom i radošću krenuli smo nas 50 u autobusu prema Livnu-Kući Djeteta Isusa gdje nas je srdačno dočekala s. Sandra i druge časne. Molitvom i pjesmom u kapeli dali smo hvalu i zahvalu Malom Isusu. Ozarenim ljestvicom ove oaze udahnuli smo čistu zrak i prošetali stazom postaja krunice Malog Isusa. Osvježile smo i tijelo te krenuli prema Travniku uz pjesmu, molitvu i ugodni razgovor. Uz divljenje jesenskoj prirodi brzo smo stigli. Meditacije su nas potakle na hodočašće kroz svoju nutrinu a pripremili su ih PMI-a, Borko i Mirjana.

Po dolasku u Travnik imali smo detaljno upoznavanje sa sjemenišnom zgradom koju je sagradio veliki Stadler. Posebne molitve uputili smo sluzi Božjem Petru Barbariću po kojem se sad naziva ovaj školski centar. Slijedila je zahvalna sv. Misa koju nam je slavio rektor don Željko Marić i kroz lijepu propovijed izrazio veličinu Stadlera i osnivanje Družbe sestara. U molitvi vjernika koje je pripremila i čitala s. Dolores, molili smo i zahvalili Bogu za sve; Družbu, sestre, PMI-a, bolesnike, duhovna zvanja, mir i druge osobne nakane...

Nakon zajedničkog ukusnog ručka uputili smo se prema Vitez-u u samostan SMI-a, gdje smo ponovno bili iznenadjeni izrazitom gostoljubivošću sestara. U kapeli sv. Josipa iz srca srdačno smo zapjevali pjesmu sv. Rafaelu a s. Marija Filipović nas je detaljnije upoznala sa ovim samostanom, u Stadlerovo vrijeme i danas kao i djelatnošću ovog vremena. Tu smo srele i najstariju časnu sestruru od 103 godine Virginu Ninić koja je puna duha i vedrine. Da, to je Božji dar i djelo.

Put nas je vodio dale prema Gromiljaku gdje sestre sarajevske

provincije imaju duhovni centar. Svi nas je potakao radosni susret sestara i ljubazni pristup nama PMI-a. Drago nam je bilo pomoliti se u kapeli Navještenja jer to je naš zaštitnik a u župnoj crkvi zapjevali smo Majci Mariji jer nam je Isusa darovala.

Put nas je vodio do našeg hotela Delminium. Smjestili se i okrijepili tijelo, odmorili se snom u ugodnom smještaju za slijedeći dan. Nakon doručka krenuli smo u centar Sarajeva, u nadbiskupiju pomoliti se u kapeli gdje je svakodnevno molio i misio veliki Stadler. Zatim je dio grupe koji su prvi put u Sarajevu prošetali povjesnom Baščarsijom. Našli smo se svi u katedrali na Stadlerovom grobu moleći i osluškujući što nam danas poručuje kako časnim sestrama tako i nama PMI-a.

Slijedila je svečana sv. Misa a katedrala je bila puna sestara i PMI-a.

Misno slavlje predslavio je kardinal Vinko Puljić sa mons. Matom Uzinićem i biskupom iz Austrije Egidijem Živkovićem uz brojne svećenike.

Naša članica Marina Rubić koja je i član Vrhovne uprave Društva PMI-a zajedno sa s. Dolores, sudjelovala je u prinosu misnih darova a svi smo, bilo sestre bilo mi PMI-a zajedno sa zborom pjevali. Posebno smo bili dirnuti kada su časne obnavljale svoje zavjete i kada su nakon kardinalova blagoslova molile na grobu i otpjevale svoju Himnu. Neki su toliko bili dirnuti i pustili pokoju suzu... Naša grupa nakon Mise prije ručka, popela se na terasu Stadlerove Bogoslovije, pogledom i mislima blagoslov podariti gradu i na jedan način „snimiti grad“.

Nakon lijepog ručka otišli smo u dvoranu na svečanu akademiju gdje je bila promocija knjige o nadbiskupu Stadleru. Između ostalog naše splitske članice Ivona i Nada otpjevale su Stadlerovo geslo „Imaj srce...“ na zavidnoj razini kojeg je uglazbila naša pročelnica s. Dolores.

Oko 17 sati krenuli smo puni dojmova, radosti, milosti, preko Jablanice do Mostara, Širokog Brijega, Vinjana prema našem Splitu. Grupa nam se počela smanjivati kad su u Šestanovcu izišle prve članice, zatim Dugopolju i ostalim stanicama kroz grad. Svi smo otpratili pljeskom ali i topлом riječi pročelnice kojoj smo svi zahvalni za vođenje i organizaciju na putu. Na poseban način zahvaljujemo Bogu na časnim sestrama a prije svega velikom nadbiskupu i utemeljitelju Družbe Josipu Stadleru .

Helena Muslim i Marija Božiković

SVJEDOCI NADE

Dana 5. studenog 2015. u vedro sunčano jutro, skupina mladih gimnazijalaca okupila se pred crkvom Gospe od Zdravlja u Splitu. Znatiželjni prolaznici pitali su nas gdje se spremamo i što se to događa? Srdačno smo odgovarali kako sa našom vjeroučiteljicom s. Dolores Brkić idemo u Međugorje u svojstvu terenske nastave i duhovne obnove.

Bilo nas je 90 pa su krenuli pratitelji profesori i predstavnice roditelja koji su i članovi PMI-a. Često smo se šalili govoreći: „Ravno nas je 100!“ U svakom busu bilo je pjesme ugodnog razgovora ali i molitve, onako po mlađenački. Došavši u Međugorje slijedila je Ispovijed zatim sv. Misa na engleskom jeziku sto smo i na neki način htjeli... Dolazimo iz Druge jezične gimnazije pa kroz duhovno malo i vježbe naučenog.

Imali smo slobodno vrijeme za ručak i samostalno moliti na ponuđenim mjestima. Naša časna ugodno se iznenadila te bila ponosna na nas, jer gdje god je ona došla sa profesorima i roditeljima tu su nas našli u molitvi ili razmišljanju u tišini. Jedan dio u pratnji roditelja hodočastio je pjevajući i moleći krunicu na brdo uka-zanja.

Profesorica matematike nam je rekla: „naša zemlja s vama ima budućnost!“ U zraku se osjećao mir, blagoslov, te smo imali jedan posebni žar. Pojasnila nam je vjeroučiteljica kako je tu puno molitve, sakramenata, žrtve, dobrote... i to mora djelovati na nas. U kakvom prostoru bivaš postaješ takav. Što ti je i tko u srcu, to pokazuješ vladanjem... Vratile su nam se misli iz propovijedi: „Volite i molite Majku

Božju, ona vas vodi svom Sinu, tvom Spasitelju koji te neizmjerno ljubi. Ako Njega imate u srcu blago vama, jer tada imate život u izobilju. Gdje Boga nema tu su plobovi tijela: razdori, strančarenja, neprijateljstva, oholost, pijanke, svađe, ljubomore... sve to ubija dušu... ali i tijelo.“ I mi smo stali razmišljati.

Oko 14 sati krenuli smo u zajednicu Cenacolo gdje su nas dočekali SVJEDOCI NADE, momci koji su na neki način prešli iz smrti u život. Nakon uvodnog dijela i pjesme pogledali smo film-Nulla e impossibile a Dio (Bogu ništa nije nemoguće). Ovi izlijеčeni momci su nam zatim to posvjedočili svim žarom srca, i snažno smo osjetili tu njihovu veliku vjeru i ljubav prema Isusu. Rad, molitva, sakramenti su ih preobrazili. Talijanka č. s. Elvira je Božja produžena ruka, velik dar mnoštvu mladih širom svijeta kojima je s Isusom vratila NADU, VJERU, LJUBAV, ŽIVOT.

Zahvali smo pjesmom i molitvom Majci Mariji, ovim momcima koji su se trudili posvjestiti nam što su prave vrednote, kao i našoj s. Dolores koja nam omogućuje traganje za smislom i jačanje u vjeri.

Prije polaska posjetili smo Etno-selo Međugorje, sa svim sadržajima jedinstvenog seoskog ambijenta u čijem središtu je i lijepa crkva. Puni dojmova, mira i blagoslova, prepričavali smo doživljaje vraćajući se radosni u Split, noseći iskustva u naše obitelji i školu.

Petra Udljik

SARAJEVSKA PROVINCIJA

ODRŽAN JUBILARNI X. DJEĆJI KAMP NA GROMILJAKU

Sestre Služavke Maloga Isusa (SMI) i Animatori Prijatelja Maloga Isusa Gromiljak desetu godinu za redom organiziraju dječji ljetni kamp na Gromiljaku. Kamp je održan u duhovnom centru sestara SMI na Gromiljaku od 6. do 9. srpnja 2015. godine pod motom „Slijedi me“. Na kampu je sudjelovalo stotinjak djece iz Gromiljaka, Kiseljaka, Busovače, Fojnice i okolice, a sudjelovala su djeca od prvoga do završenog šestog razreda osnovne škole.

Prvotni cilj pokretanja dječjeg ljetnog kampa bio je omogućiti svakom djetetu trenutke radosti, druženja, molitve i pjesme. Kamp je ustvari mjesto na kojem se uči kroz igru i pjesmu. Tu se pristupa Bogu, Bibliji, medijima i svemu što susrećemo na dječji, zanimljiviji način. Na kampu se uči nadvladavati razlike i biti jedno.

Kamp je započeo u ponedjeljak 6. srpnja 2015. godine misnim slavljem u župnoj crkvi „Imena Marijina“ na Gromiljaku. Euharistijsko je slavlje predslavio vlč. Jakov Kajinić – duhovnik u Vrhbosanskom Bogoslovnom sjemeništu. Djecu je posebno privuklo sviranje vlč. Jakova i govor o molitvi. Nakon misnog slavlja uslijedilo je upoznavanje djece, pjesme, ples, igre, podjela i rad u radionicama, ručak, aktivnosti Biblijске, kreativne, plesne i medijske radionice, te napokon djeci najdraže – vodene igre.

Dječja graja i smijeh najavili su drugi dan kampa. Djeca su dolazila sa svih strana u samostan koji je postao njihov drugi dom. Smijeh se čuo već od ranog jutra. Sve

je započelo u ime Božje, molitvom i slavljenjem maloga Isusa. Slijedila je poruka dana i izvlačenje poruke kroz priču „Dvije lopte“, a potom su slijedile dječje radošti, igre, pjesme i smijeh. U podne su se zaustavili za molitvu i ručak. Nakon tjelesne okrjepe slijedio je rad u grupama u kojima su djeca vrlo aktivna. U Biblijskoj se radionici obradivao lik Josipa Egipatskog, te izvlačila pouka o važnosti obitelji i bratsko/sestrinskog stava prema svakomu. U medijskoj su radionici učili kako biti novinari. Učili su postavljati pitanja i odgovarati na njih. U kreativnoj su radionici izrađivali poklone za svoje najmilije, a u plesnoj su učili pjesme i pokrete uz pjesme koje su otpjevali na završnoj misi. Nakon radionica slijedilo je osvježenje s vodenim igram, te razmišljanje o prijateljstvu.

Iako su bile velike vrućine, u trećem se danu okupilo oko samostana još više djece. Znali su oni da sestre i animatori misle ne samo na to da im bude lijepo, korisno i ugodno, već misle i na njihovu sigurnost. Nakon okupljanja i molitve uslijedilo je slavljenje Gospodina. Potom su se zagrijali u zajedničkom druženju i igri nakon koje je slijedila poruka dana kroz crtani film o Zakeju i bogatom mladiću. Slijedile su zatim igre, ručak, radionice, vodene igre, te osrt na dan. Moglo bi se reći da se u trećem danu molilo, igralo i radilo. Dječja ocjena animatorima i trećem danu bila je deset plus.

U četvrtak 9. srpnja 2015. godine, nebo iznad Gromiljaka bilo je tmurno. No, to nije smetalo dolasku, osmjeahu i vedrini djece. Znali su da je to zadnji dan ovo-godišnjeg kampa, pa su sa znatiželjom iščekivali što su im pripremili animatori. Nakon molitve i pjesme slijedila je Biblijska poruka dana kroz film o Isusovim čudesima. Potom se kroz igru progovorilo o životu nadbiskupa Stadlera. Nakon podnevne molitve i okrjepe uslijedile su radionice i igre, a nakon toga misno slavlje

koje je predslavio mons. Ivo Tomašević – generalni tajnik BK BiH. Djeca su sa zanimanjem pratila propovijed u kojoj su i sami sudjelovali svojim odgovorima na ono što ih je mons. Ivo pitao. Molitva vjernih je uzeta od molitava koje su djeca osobno napisala, a tijekom mise su svirali i pjevali animatori PMI. Nakon mise animatori su pripremili prezentaciju u kojoj su predstavili desetogodišnji rad kampa. Kamp je završio dječjom molitvom da sva djeca na svjetu imaju kamp i animatore kakve ima Gromiljak.

s. Ljilja Marinčić

SV. MISA ZA SRETAN POČETAK NOVE ŠKOLSKE GODINE 2015./2016.

Svi đaci skupa s ravnateljicom škole Verom Konjevod i ostalim nastavnicima iz Osnovne škole Kardinala Stepinca krenuli su u crkvu Gospe od Zdravlja 9. rujna 2015. god. Otišli su na svetu misu primiti blagoslov za početak nove školske godine. Zazvali smo Duha Svetoga za naš početak. Svetu misu predvodio je don Stipe Gale i nas župnik don Ivica Puljić. Zbor mladih „Prijatelji Maloga Isusa“ koji vodi s. Anđelina Perić, pjevao je na svetoj misi. Ovom prigodom nastavnica likovne kulture Julijana Raič nacrtala je portret ulje na platnu Kardinala Stepinca, koji danas stoji u našoj školi u Neumu, gdje se mi učenici često zaustavimo i pomolimo našem hrvatskom blaženiku.

Mihaela Bogoja, simpatizer PMI, Neum

KRISTOV SAM SVJEDOK, DOĐITE I VIDITE!

U Kući Navještenja u Gromiljaku se od 25. do 27. rujna 2015. održala duhovna obnova pod motom „Slijedi me – poziv - poslanje“. Na obnovi je sudjelovalo 33 mladih (iz Bara, Ulcinja, Prisoja, Lug-Brankovića te animatori PMI iz Gromiljaka), a voditelji su bili don Simo Ljuljić i s. Marina Perić, pročelnica DPMI Sarajevske provincije.

Susret je započela s. Marina s pitanjem što za nas znači Bog, što znači biti kršćanin? To znači biti Kristov, Njemu pripadati i to svjedočiti životom. Te istakla da je svaki čovjek jedinstven, originalan, dragocjen, ne po kvalitetama koje nam je Bog dao, nego po onom što mi jesmo, a mi smo Njegova ljubljena djeca te istakla da smo od Boga pozvani na život i ljubav te na življenje po Evanđelju. Uvela nas je u temu rekavši da je svaki poziv Božji dar a od onoga koji se odaziva traži se slobodan odgovor i pristanak te istakla da kada Bog poziva daje nam i određeno poslanje ali i obećanje da će biti uvijek s nama. U Crkvi postoje različita zvanja, službe i darovi. Zvanja su potrebna u svojoj različitosti da se ostvari poziv Crkve, a poziv Crkve jest naviještati Isusa kao jedinog Spasitelja svijeta i svjedočiti ljubav prema svima.

Don Simo je nastavio susret analizirajući poglavlje iz Lukinog Evanđelja (Lk 5,1-11) u kojem Isus poziva Petra da na Njegovu Riječ baci mreže, ostavi sve i krene za Njim. Isusov ulazak u Petrovu lađu zapravo predstavlja ulazak u Petrov život, otkivanje lađe na pučinu predstavlja povlačenje u osamu s Isusom, a mreže prepune riba koje su se razdirale simboliziraju našu nepotpunost, nedovoljnost u snazi, sposobnosti, znanju i potrebu da se otvorimo Bogu. Naglasio je između ostaloga i važnost Isusovog poziva Petru da idu prema dubini, te kako Isus želi poći i s nama u našu dubinu, omogućavajući nam susret oči u oči. Usmjerio je pogled mladih na promjene koje su se od tada pošle opažati u Petrovom životu. Petar je ostao zapanjen Isusovom Riječju započeo živjeti od te Riječi. Pozvao je stoga mlade da dopuste Bogu da ih ovih dana ostavi bez riječi.

Nakon toga smo imali kraći rekreativski program te večernju molitvu.

Sljedeći dan, 26.rujna, započeli smo molitvom u kapeli. Susret je nastavljen analizom trećeg poglavlja iz Markova Evanđelja u kojem Isus poziva apostole i daje im 3 zadaće: da budu s Njim, da ga propovijedaju i da izgore đavle odnosno da pomognu ljudima da se klone zla, a apostoli u svojoj kreativnosti uvidjeli su potrebe ljudi te ih mazali uljem i liječili. Pored toga ih Isus šalje da idu dva po dva, da ne nose ni hrane ni novca, ni drugih haljina, jer im ništa od toga nije potrebno.

Zatim je uslijedio rad u grupama gdje smo odgovarali na pitanja o molitvi, poslanju, kako vidimo naš odnos s Isusom, što kažu naši prijatelji o uključenosti u crkveni

život, možemo li utjecati na društvo. Svaka grupa je svoja razmišljanja predstavila na svoj način. Mogli bismo izdvojiti zaključak da nam nije prijatelj onaj tko nas odabiha od onog što volimo nego nam pomaže da rastemo u onome što jesmo. Posebno nam se svidjela jednostavna, kratka, a tako sadržajna molitva koja glasi: „Bože, hvala Ti; Bože, oprosti; Bože, pomozi.“ Nakon toga smo razmatrali deveto poglavlje Markovog Evanđelja u kojem Isus poziva da budemo posljednji, a ne prvi, da budemo služitelji te da primamo djecu, jer su ona sama po sebi bez ikakve zlobe, interesa, ali ovisni o drugima i time primamo Krista odnosno Onoga koji Ga posla. U nastavku programa smo imali klanjanje pred Presvetim i priliku za sv. isповијед, te slavili sv. Misu. Navečer smo gledali film o sv. Tomi, a najveći dojam nam je ostavila čvrsta vjera i onih rimske vojnike, nasuprot malovjernosti sv. Tome. I ovaj dan smo završili večernjom molitvom i blagoslovom.

U nedjelju, 27. rujna, bio je zadnji dan našeg susreta te je stoga svaka grupa predstavila svoj rad na temu „Kristov sam svjedok, dodite i vidite!“, u obliku igro-kaza, crteža, pjesme i molitve. Don Simo je još održao kraću katehezu o grijehu, navodeći da je grijeh svjesno, svojevoljno i slobodno kršenje Božjih zapovijedi; da postoji jedan proces koji vodi do grijeha: mogućnost (ideja, zamisao), dijalog (razlozi za da i za ne, znači dijalog između dobra i zla), bitka (stepen odluke) i grijeh. Za očuvanje od grijeha je važno zaustaviti se u prvoj fazi odnosno zanemariti misao ako je zla jer ukoliko prijeđemo taj prag sve je teže ne učiniti grijeh. Po ljudskoj naravi čovjek je sklon grijehu i problematika nije u tome da čovjek pada nego da priljubi grijeh koji je kao otrov što razara dušu. Zatim je istaknuo da nije najveći problem u padu jer nas Bog poziva na obraćenje, na kajanje, nego problematika je u tome ako se „zaljubimo u grijeh“ ako se priviknemo na jedan ili više grijeha da ne mogu bez njih to prelazi u strast koja je najopasnija karakteristika grijeha. Zatim je s. Marina progovorila o razlici između dobra (Bog) i zla (đavao). Osrvnuvši se na tu temu istakla da grijeh puno obećaje, malo daje (trenutno zadovoljstvo) a sve oduzima. A Isus puno obećaje - čak i život vječni, sve daje - čak i sebe u sv. Euharistiji te istakla da sve Njegovo je i naše jer smo ljubljena djeca Božja.

Nakon toga smo išli na sv. Misu, gdje smo zahvalnom molitvom i pjesmom slavili Boga te pročitali svoje molitve napisane tijekom jučerašnjeg Klanjanja.

Susret je završen zahvalom don Simi na izdvojenom vremenu, kao i s. Marini, sestrama na gostoprinstvu i mladima koji su došli iz četiri različite župe.

Što reći na kraju ovog druženja? Bogatiji smo za nova prijateljstva, osjećamo se bolje nakon duhovne obnove i isповijedi, spremniji za svjedočenje Krista - u svim odlukama koje donosimo, pa i onim malim, svakodnevnim, te tako pokazujemo i primjer dugima.

Karolina Tolo, animatorica PMI, Gromiljak

LISTOPADSKE POBOŽNOSTI U NEUMU 2015.

Mjesec listopad je posebno posvećen Majci Božjoj i pobožnosti krunice, molitvi koja je vrlo često neshvaćena ili krivo shvaćena, pa je mnogi smatraju i dosadnom i zastarjelom, zbog toga što je ne poznajemo.

U župi Gospe od Zdravlja u Neumu, učenici su sa sestrama Služavkama Maloga Isusa svakodnevno molili krunicu prije sv. mise. Ponedjeljkom molili su osmi razredi, utorkom sedmi, srijedom šesti, četvrtkom peti, a petkom četvrti. S. Anđelina Perić nas je poticala da nedjeljom molimo krunicu kući sa svojom obitelji, jer molitva je bitna u životu svakog kršćanina te snagu daje za životne borbe.

Barbara Butigan, simpatizer PMI, Neum

DANI KRUHA U NEUMU

Svake godine pa tako i ove, u župi Gospe od Zdravlja u Neumu 16. 17. i 18. listopada 2015. god., održani su Dani kruha. Naše drage mame pripremile su peciva, kolače i mnoge plodove iz našeg kraja. Ujutro 16. listopada su učenici od 1. do 8. razreda osnovne škole, djeca iz vrtića i učenici srednje škole donijeli svoje dekorirane proizvode u župnu dvoranu pokraj crkve i stavljali na ukrašene stolove, koje su pripremili s. Anđelina Perić i učenici viših razreda.

Na večernju sv. Misu koju je predvodio župni vikar don Stipe Gale došlo je jako puno ljudi, crkva je bila puna. Pjevalo je zbor mlađih koji vodi sestra Anđelina.

Nakon sv. Mise učenici 2. razreda i djeca iz vrtića otpjevali su po jednu pjesmu, zatim je uslijedila humanitarna prodaja u župnoj dvorani. Prikupljeni novac doniran je u dobrotvorne svrhe i misije.

U nedjelju 18. Listopada, s. Anđelina Perić i 7. razred Osnovne škole posjetili su Starački dom u Neumu i darovali im dio proizvoda od Dana kruha.

Ana Njavro, simpatizer PMI, Neum

PMI GROMILJAK NASTUPILI NA HOSANAFESTU

Prijatelji Maloga Isusa iz Gromiljaka, u čijem sastavu djeluje VIS „Imakulata“, nastupili su po peti put na HosanaFestu u Subotici 18. listopada 2015. godine. Ovogodišnji festival duhovnih pjesama bio je jubilarni 10. HosanaFest, a održan je u Tehničkoj školi „Ivan Sarić“ u Subotici. Na festivalu je nastupilo 15 izvođača, među

kojima je i VIS „Imakulata“ s pjesmom „Amor est victoria“. Stihove za pjesmu napisao je Boris Dragojević PMI, a glazbu Josip Joco Vukoja i Anamarija Dragičević.

Zahvaljujemo svima koji su nam na bilo koji način pomogli u ostvarenju ovog programa a na poseban

način zahvaljujemo dosadašnjem župniku preč. Marku Periću, Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“, sestrama Služavkama Maloga Isusa, te sadašnjem župniku u Gromiljaku, vlc. Iliju Karlović.

Neka ŽIVI MALI ISUS UVJEK U NAŠIM SRCIMA!

s. Ljilja Marinčić

PROSLAVA 125. GODIŠNICE OSNUTKA DRUŽBE SMI

Družba sestara Služavki Maloga Isusa, 25. listopada 2015. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu proslavila je 125. obljetnicu svoga ute-meljenja.

Slavlju Jubileja su se pridružili i vanjski suradnici Družbe članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa okupljeni od sjevera do juga lijepe naše domovine Hrvatske i drage nam Bosne i Hercegovine te su tom prigodom uručili prigodni dar časnoj Majci s. Radoslavi Radek.

U ime Društva Prijatelja Malog Isusa Sarajevske Provincije, Boris Dragojević uputio je sestrama SMI prigodnu čestitku.

ŽIVIO MALI ISUS!

Drage sestre!

I dok tako sjedim i promatram sunce koje se krije iza sivih oblaka i onako stidi-
 livo proviruje sa svojim zrakama, koje kao da su sačinjene od grumenja zlata, po-
 kušavam brojati, dokučiti veličinu toga broja **125**. Prije točno toliko godina jedan,
 gledano ljudskim očima, skroman i mali čovjek, utemelji jednu veliku Družbu i dade
 joj ime: Družba sestara Služavki Maloga Isusa. I godine su se, eto, nanizale poput
 bisera, jedna za drugom. Od mnoštva tih malih bisera nastade veliko i veličanstve-
 no djelo Božje.

I od onoga nekada maloga Josipa Stadlera, zlatnog dječaka, nastade veliki Ute-
 meljitelj sestara Služavki Maloga Isusa. Po svojim djelima postade velik. S čuđenjem
 i divljenjem i dalje promatram te sestre koje on utemelji, skromne žene u crnim
 haljinama. Tako jednostavne uvijek s raširenim rukama prema djetetu, bolesniku,
 starijoj, nemoćnoj i napuštenoj osobi. Te sestre, ne samo da daju drugima ono što
 najbolje imaju, nego osnovaše i naše Društvo Prijatelja Maloga Isusa. Osnovaše
 svoje i Isusove prijatelje. I kada nas pitaju zašto smo Mu prijatelji, zašto Ga slijedi-
 mo, zašto Ga volimo, mi odgovaramo: Jer nam je srcu bliz! Ta i takova ljubav nije
 nešto što se uči u školi. Pitaj nekog avanturista što je prijateljstvo, on će ti reći da ne
 zna gdje se to mjesto nalazi. Pitaj nekog profesora što je prijateljstvo, reći će ti da nije učio taj predmet. Pitaj vozača što je prijateljstvo, reći će ti da ne zna taj put. A
 pitaj nekog od nas što je to prijateljstvo, i jedino što ćeš vidjeti je osmijeh na našim
 djetinjim licima i čut ćeš tih izgovorenih riječi - Isus.

I nakon 125 godina i dalje su ruke naših sestara ispružene svima, i dalje njihove
 riječi tješe druge, njihova ramena upijaju tolike suze. I zato im mi, Prijatelji Maloga
 Isusa, želimo reći jedno veliko HVALA! Hvala što su nam od svoga Utetmeljitelja
 prenijele onu znamenitu životnu smjernicu: Imati prema Bogu srce djetinje, prema
 bližnjem srce majčinsko, pre-
 ma sebi srce sudačko. Hvala
 Ti, veliki nadbiskupe Stadleru,
 za ovu životnu uputu. Pomaže
 nam da lakše uočimo brvno u
 svom oku, a ne trun u tuđem.

I zato vam, drage sestre
 Služavke Maloga Isusa, želi-
 mo sretan vaš 125 rođendan!
 Vaš je 125, a naš, od Prijatelja
 Maloga Isusa 20-eti. Zaista je
 veliki dan za sviju nas. Želimo

vam da doživite još ovoliko godina, bezbroj... I neka vas i nas prati zagovor toga velikog nadbiskupa, sluge Božjeg Josipa Stadlera, koji nas s neba prati svojim pogledom ljubavi. Budimo svi zajedno radosni svjedoci Božje ljubavi!

U ime Društva Prijatelja Malog Isusa Sarajevske Provincije čestitku upućuje

Boris Dragojević PMI, Gromiljak

PMI IZ VOĆINA NA PROSLAVI 125. GODIŠNICE OSNUTKA DRUŽBE SMI

Svaka župa u kojoj djeluju časne sestre, može se smatrati privilegiranom u odnosu na druge. Njihovo prisustvo vidi se u crkvi, u radu s mladima, bolesnima i napuštenima. Naša župa Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu je jedna od tih, jer u njoj djeluju sestre Služavke Malog Isusa. Koliko je samo njih ostavilo svoj trag na nama? Koliko duhovnosti, pobožnosti, požrtvovnosti za siromašne i bolesne su one dale nama?

Svojom molitvom za njih, za Družbu, zahvaljujemo Svevišnjem i njihovom ute-meljitelju Josipu Stadleru.

I ovog listopada 2015. god., pošli smo u Sarajevo zahvaliti dragom Bogu i nadbiskupu Stadleru za prisustvo sestara u našim životima. Tijekom puta molilo se i pjevalo, veselilo susretima u Sarajevu. Bila je impresivna katedrala puna časnih sestara u skrušenoj i pobožnoj molitvi. Svetom isповједи i prekrasnom svečanom svetom Misom, osnažili smo se duhovno, napunili svoje svjetiljke, kako bi u svojim obiteljima, na radnim mjestima, među svojim sumještanima bili pravi Prijatelji Malog Isusa, produžena ruka naših sestara, kako one znaju često reći.

Pored svete Mise, posebno me je se dojmila molitva i pjesma (himna) sestara na grobu Josipa Stadlera. Stajala sam impresionirana njihovim žarom, odanošću i ljubavlju za Utemeljitelja i Družbu, koja se tako jasno vidjela na njihovim licima dok su pjevale svoju himnu.

Preljepi listopadski dan i naše druženje nastavljeno tijekom svečane akademije primicao se svome kraju a mi smo se uputili svojim domovima puni dojmova, poštovanja i zahvalnosti za sve doživljeno.

Marica Bićanić Krupa PMI, Voćin

PMI IZ NEUMA NA HUMANITARNOM KONCERTU I PRODAJNOJ IZLOŽBI ZA DJECU STADLEROVOG EGIPTA

Provincija Bezgrješnog Začeća Blažene Djevice Marije Družba sestara Služavki Maloga Isusa u suradnji s Hrvatskim kulturnim društvom Napredak, 26. studenog 2015. u prepunoj dvorani Franjevačkog međunarodnog studentskog centra u Sarajevu organizirala je, pod geslom „Izvor radosti“, po jedanaesti put humanitarni koncert i prodajnu izložbu dječjih radova, sestrinskih kolačića i rukotvorina društva Prijatelja Malog Isusa za djecu Stadlerovog dječjeg doma „Egipat“ u Sarajevu.

Prijatelji Maloga Isusa i župljani župe Gospe od Zdravlja – Neum su se i ove godine s puno ljubavi odazvali ovoj humanitarnoj akciji te došli autobusom kako bi podržali prodajnu izložbu za djecu Stadlerova Dječjeg Egipta

s. Anđelina Perić

„STVOREN SI ZA NEBO!“

U subotu, 31. listopada 2015. god., u „Kući Navještenja“ na Gromiljaku, održana je duhovna obnova za mlade od 16 do 25 godina iz župe Gromiljak na temu: „Stvoren si za nebo!“ koju je organizirala s. Marina Perić, a predvodio don Jakov Kajinić. Obnovi je prisustvovao i novi župnik župe Gromiljak don Ilija Karlović koji se ukratko predstavio mladima.

Sestre Služavke Malog Isusa, koje djeluju u župi Imena Marijina na Gromiljaku, ove godine su proslavile 125. obljetnicu utemeljenja Družbe, a Društvo Prijatelji Malog Isusa koji su produžena ruka u pastoralnom djelovanju sestara, pak 20 god., svoga postojanja te je stoga Boris Dragojević, prijatelj i animator PMI u kratkoj prezentaciji predstavio rad i karizmu Družbe sestara SMI i Društva PMI.

Nakon predstavljanja sudionika obnove, don Jakov je započeo riječima da je Nebo – Kraljevstvo Božje poput goruščina zrna, koje je najmanje među sjemenima, a izraste u veliku biljku. Istakao je da je upravo Isus to sjeme, te da ako sjeme ne umre ne može donijeti ploda. Isus je na Veliki petak umro te nakon tri dana uskrsnuo – zrno je izniklo i donijelo svoj plod, a taj plod se osjeća i vidi u nama i na nama. Poruka ove prispodobe je: „stvoren si za Nebo, da budeš to zrno, da radiš, njeguješ dar vjere u sebi, njeguješ moralne kvalitete, duhovne osobine“. U našim životima, i nakon našeg truda i rada često ne vidimo plodove, pa se pitamo isplati li se biti dobar, velikodušan kad drugi oko mene nisu takvi, isplati li se biti čist kao Krist u ovom današnjem vremenu. Don Jakov je objasnio: „ma kako se ne isplati duh čistog i velikodušnog srca prenositi na ljude oko sebe, širiti „pozitivan virus (antivirus)“ jer nismo ni svjesni kako sjeme kljija i kakve će plodove jednog dana donijeti. Problem je što ništa u životu ne može na brzinu kako mi hoćemo nego upravo logikom sjemena polako. Razmišljanje je zaključio rečenicom: „Sjeme s vjerom sijati, s nadom očekivati, s ljubavlju njegovati, a sve ostalo prepusti Bogu – dopusti Bogu da bude Bog.“ Nakon toga su mladi podijeljeni u grupe gdje su odgovarali na pripremljena pitanja i tu imali priliku izraziti svoja razmišljanja i iskustva o tome gdje pronalaze Isusa, kako Ga propovijedaju u svom životu, koje je Isusovo čudo u njihovom životu, posvećuju li svoje vrijeme molitvi i na koji način i dr. Nakon izlaganja odgovora obratio se župnik - don Ilija: „Ovo je za mene sasvim novo iskustvo. Drago mi je da želite rasti i računati s Bogom, bez obzira na odabir poziva u budućnosti. Svaki čovjek želi biti sretan, zadovoljan, različiti su putovi do sreće; sreća se najčešće traži u materijalnim stvarima, a jedini izvor sreće i zadovoljstva je Isus. Želja mi je da ustrajete u računanju na Isusa u svom životu. U ovom mentalitetu se jako teško snaći, većina putova vodi u propast, ali vjera - Isus je pravi put. Ostvarivanje karijera je dobro, ali samo ako će vaše zvanje, karijera svjedočiti

Gospodina. Ako nema vjere sve će proći, nestati, a samo ako je s Isusom završit će kod Njega u vječnosti.“

U nastavku programa smo imali pripravu za svetu isповijed, koju je također vodio don Jakov te klanjanje pred Presvetim i sv. Misu. U pripravi za sv. isповijed, don Jakov je uzeo primjer upravo svetkovine Svih Svetih; općinstvo svetih čine oni koji su već u raju, oni koji se pripremaju za raj u čistilištu te pokretna Crkva, a to smo mi na zemlji koji biramo da živimo svetim životom kako bismo bili dio tog općinstva. „Što znači biti svet? To znači živjeti tako da moja volja bude u skladu s voljom Božjom. Svetac poznaje samo jednu knjigu – Bibliju, jedan jezik - molitvu, jedan način života – briga za bližnje, mir s drugima. Jako je važan duh molitve, a to podrazumijeva izbjegavati sve ono što bi nas udaljavalo od postizanja svetosti (izbjegavati loše stranice, kanale, ne ljutiti se na bližnje, oprاشtati, i sl.).“ Na misi smo slušali Evandelje u kojem piše da svatko tko se uzvisuje bude ponižen, a tko se ponizi bude uzvišen. Stoga se ne treba gurati u prve redove i bježati od poniznosti nego se odlučiti za služenje u ljubavi. Nakon kratke evaluacije susreta uslijedila je igra u samostanskom dvorištu koju su pripremili animatori PMI.

Karolina Tolo, animatorica PMI, Gromiljak

ZLATNI JUBILEJ ŽUPE OKRUNJEN JE DAROM DVAJU MLADOMISNIKA

Župa sv. Pavla tijekom 2015. godine slavi 50. godina postojanja. Proslavi i obilježavanju jubileja PMI su doprinosili na razne načine, ali najljepši dijelovi tog mozaika bila su dva mladomisnička slavlja. K tome obojica su članovi Društva!

Velečasni Dominik Glasnović u nedjelju 20. lipnja služio je Mladu Misu u svojoj župi u prisutnosti svojih roditelja, obitelji, prijatelja, subraće svećenika i brojnih župljana, ali i vjernika iz drugih župa, osobito iz Marije Bistrice gdje je vršio đakonsku službu.

Slavlje je započelo svečanom procesijom, pozdravnom recitacijom djece Prijatelja Maloga Isusa te pozdravom gosp. Župnika koji je rekao riječima psalmiste: «Hvalit ću te Gospodine Bože moj svim srcem svojim, slavit ću ime Tvoje dovjeka, jer tvoje ljubavi prema nama ima izobilja. Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se njemu!» (usp. Ps 118).

Propovijedao je vlč. Tomislav Kralj, župnik u župi sv. Nikole, u Bistri, naš nekadašnji kapelan, član Društva. Na kraju euharistijskog slavlja u ime župljana vlč. Dominiku čestitala je župljanka gđa Ivanka Novak, tajnica Društva:

Dragi mladomisniče, dragi naš Dominiče! Dobila sam čast da ti čestitam u ime svih župljana na Svetom sakramantu svećeničkog reda te zahvalim što na poseban način obogaćuješ našu župu. Želimo ti da u svećeničkom djelovanju nalaziš Gospodina i otkrivaš njegovu ljubav. Budi svećenik koji govori svojim životom i radom, ali i riječju. Neka tvoja riječ bude; dovoljno plodna da iz nje nikne ljubav, dovoljno tiha

da se primakne svakom jecaju, dovoljno malena da može proći i kroz zatvorena vrata, dovoljno svjetla da otopi najcrnu noć, dovoljno hitra da ne zakasni, dovoljno skromna da ne odabire na koji će prag i dovoljno prostrana da obuhvati suprotne obale. Želimo ti puno dobra u tvom svećeničkom životu i radu. Veliki je to dar što si ga primio, a još je veća odgovornost. Znaj jedno – neće ti biti lako, ali će ti biti lijepo! Naše molitve i želje neka te podrže uvijek, a osobito u danima kada ti bude teško. I ova misnica koju smo ti darovali, kao župljeni, znak je Kristova jarma, ali i sveobuhvatne Božje ljubavi. Želimo da ti bude i znak naših molitava i naše trajne povezanosti te duhovne zaštite koju za tebe molimo Gospodina. Budi istinski pastir i duhovni vođa te uvijek s osmijehom na licu i otvorenim srcem vodi svoje stado na pašu života. Bog te blagoslovio!

Na samom kraju mladomisnik Dominik izrekao je vrlo dirljivu, osobnu zahvalu svima, počevši od svoje obitelji, koji su mu bili podrška na ovom putu. Po završetku slavlja slijedio je pojedinačni mladomisnički blagoslov. Za vrijeme podjele mladomisničkog blagoslova pjevao je zbor mladih Damask.

U nedjelju 28. lipnja dobri Bog je našu župnu zajednicu iznova obdario veličanstvenim događajem – slavljem Mlade Mise našeg vlč. Martina Krizmanića.

Na mladomisničko slavlje pozivala su zvona sa župnog tornja! Slavlje Mlade Mise započelo je u 10:00 svečanom procesijom, uz predivan preludij orgulja i trube. Na kraju mladomisničkog slavlja, vlč. Martin je izrekao nesvakidašnje riječi zahvale: *Ima nešto što mi leži na srcu i što bih želio podijeliti s vama. A to je da ja vama želim čestitati ovaj dan. Ovo nije moja Mlada Misa, niti moje slavlje, već je ovo naše slavlje i naša Mlada Misa. Ja svoj poziv i ovo današnje slavlje ne smatram osobnom*

stvarnošću. Moj poziv kao i pozivi svih koje ovdje vidite su izmoljeni i oni su Božji dar. I stoga ja vama danas čestitam, čestitam što se svojim molitvama, odricanjem, žrtvama doveli dva nova mladomisnika za oltar. Čestitam od srca i zahvaljujem na ustrajnosti. Ponosite se time i radujte se jer ovo što ja pred vama stojim kao svećenik, što Dominik i ja stojimo pred vama kao svećenici je dar Božji i plod vaših moli-tava. I zato nemojte dopustiti da propadne djelo ruku vaših nego se i dalje sada još usrdnije i ustrajnije molite jer ovo je tek početak. Ako tako smijem reći vi ste krivi za ovaj moj poziv, rekao bih za naše pozive pa budite onda krivi i za to da se ti pozivi ostvare na način na koji Bog želi. I zato ne prestanite moliti kako za nova duhovna zvanja tako i za nas koji smo svoj poziv ostvarili.

Gledajući mladomisnike, Dominika i Martina svi su se radovali, Bogu zahvaljivali, molili i na kraju čestitali. Divan je ovo događaj! Po njima Kristova Crkva obogaćena je na posve jedinstven način. I ovi odazivi mladića sve nas hrabre. Njihova spre-mnost biti kruhom koji će se lomiti za druge kako bi imali život u punini, odgovor na ljubav i žrtvu do kraja zalog je i naše vjernosti.

PLODOVI SLAVLJA GODIŠnjEG SUSRETA

Ima li što ljepše kad nečije svjedočanstvo nekoga potakne na novi korak rasta i radikalnijeg življenja vjere? Tako se dogodilo nešto lijepo, predivno u župi sv. Nikole u Bistri. Župljanii predvođeni župnikom vlč. Tomislavom Kraljem bili su domaćini ovogodišnjeg slavlja jubilarnog 20. Susreta PMI-a. Domaćini su bili vrlo velikodušni i topli u pružanju dobrodošlice svim PMI koji su bili dionici jubilarnog slavlja te su

se trudili svim snagama kako bi nam taj dan učinili što ljepšim (mada nas vrijeme nije mazilo).

I koji je plod njihove velikodušnosti i svjedočenja svih prisutnih PMI-a? Djelatnici i djelatnici župnog karitasa poželjeli su postati članovi Društva!!!

Prvi formativni susret uvođenja i upoznavanja sa djelovanjem Društva, za one koji žele postati članovi, u četvrtak 10. listopada o.g. iza večernje euharistije animira je s. Emanuela Pečnik, pročelnica za PMI zagrebačke provincije uz prisutnost s. Jelene Burić. Susretu je nazočio i domaći Župnik. S. Emanuela prisutne je upoznala sa svetačkim životom sluge Božjega Josipa Stadlera od kojega su sestre SMI, a uz njih danas i PMI primili karizmu služenja malenima te je svakom prisutnom članu dala materijale za daljnje osobno produbljivanje upoznavanja Sluge Božjega. Potom im je govorila o svrsi Društva u životu Crkve, kako je to opisano u Statutu Društva s posebnim naglasnom na molitvenom životu članova Društva. Kako bi rasli u pobožnosti prema Malom Isusu, svima je darovana prigodna knjižica Velika devetnica Božiću te krunica Djetetu Isusu. Prisutni članovi dogovorno su odlučili da će animatorice biti gđica Antonija Glibo i gđa Suzana Grgac. Lica svih prisutnih žarila su radošću i toplinom. Više njih tijekom susreta dalo je do znanja kako im je takvo nešto nedostajalo u karitativnom djelovanju. Uz rad, treba i dobra molitva!

Susret je završen molitvom za proglašenje blaženim i svetim sl. B. Josipa Stadlera.

MOLITVENA PODRŠKA NAŠIM SESTRAMA

Mi, PMI u župi Uznesenja BDM, molitveno smo se pridružili sestrama koje su se od 15. do 23. listopada o.g., devetnicom sv. Rafaelu pripremale za proslavu svoje 125.-te jubilarne godine.

S. Imakulata podijelila je svakom članu knjižicu iz koje smo molili kroz devet dana, okupljajući se u župnoj crkvi. Kroz devet dana razmatrali smo djetinjstvo, život i djelovanje sluge Božjega Josipa Stadlera. Divili smo se Božjoj veličini u njemu, njegovoj poslušnosti Duhu Svetomu, o karizmatskom djelovanju sestara, što je i naše djelovanje. Zapanjili smo se nad mučeništvom sestara. Pamtit ćemo ovu devetnicu i zajedništvo koje nas je okupljalo, a kroz koje smo mnogo naučili o nama samima. Čestitamo svim sestrama Služavkama Maloga Isusa dragi JUBILEJ! I želimo da s nadom gledate u svoju budućnost, jer prošlost vam je, drage sestre, natopljena krvlju mnogih samo Bogu znanih žrtava od Sluge Božjega pa do mnogih sestara.

Mirjana Džaja, animatorica PMI, Stenjevec

SUSRET S BISKUPOM MIJOM GORSKIM

U sklopu pastoralnog pohoda preuzvišenog biskupa Mije Gorskoga župi Uznesenja BDM u Zagrebu, Stenjevec, bio je upriličen susret i s nama, PMI. To je nas članove silno obradovalo. Susret se dogodio u župnoj dvorani. Imali smo prilike predstaviti se, pobliže objasniti naše djelovanje u Crkvi, našu povezanost sa sestrama SMI-a koje slave svoju 125.-tu godinu postojanja. Predstavili smo se onako kako djelujemo u poniznosti i samozataji, a opet svugdje prisutni. Ocu Biskupu posebno je „zapela“ riječ samozataja i tražio dodatno pojašnjenje. Animatorica, gđa Mirjana Džaja posvјedočila je kako se mi držimo evanđeoske besede na gori, kako dijelimo milostinju u skrovitosti. Predstavili smo svoj apo-

stolat na župnoj razini, a također smo predstavili svoj angažman u zajedničkim projektima koje ostvarujemo sa sestrama, osobito Misiju prodajnu izložbu. Susret je protekao vrlo dostojanstveno. Mnogima smo dali svjedočanstvo nade koje je u nama, a zbog kojeg nismo često ni imenovani u župnim projektima, a kamoli nešto više. Ali, to je put služenja kojeg nam je pokazao Maleni Isus, koji se baš zato rodio!

Mirjana Džaja, animatorica, župa Uznesenja BDM, Stenjevec

I MOJA KAP ZAHVALE

Krenuli smo autobusom sa Nove vesi, dvadeset sestara Služavki Malog Isusa, vozač autobrašča gospodin Ivan i ja, prijateljica Malog Isusa. Nije to bilo hodočašće, bila je to nova duhovna pustolovina. Krenuli smo u Sarajevo na proslavu 125. obljetnice osnutka Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Put je prošao brzo i ugodno, u molitvi i pjesmi. Prenoćili smo u hotelu Tisa u Busovači.

Ujutro smo nakon doručka krenuli put Sarajeva. Osjećalo se uzbudjenje i radost jer smo išli u Katedralu Presvetog Srca Isusova gdje počiva u miru Božjem sluga Božji Josip Stadler.

Zahvalno, svečano euharistijsko slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski Vinko kardinal Puljić, a uz njega i mnogobrojni svećenici. Sestre, mladi, djeca i ostali puk pjesmom su veličali Boga. Pomno smo upijali dojmljivu propovijed kardinala Puljića. Za vrijeme svete Mise pružajući ruku jedni drugima i žečeći mir osjetila sam bliskost, povezanost i jedinstvo sa svima. Nahranjeni i napojeni Kristom zahvalili smo Gospodinu pjesmom, a zatim molitvom na grobu sluge Božeg Josipa Stadlera.

Slavlje je nastavljeno u Katoličkom školskom centru Svetog Josipa u Sarajevu oko obiteljskog stola te na svečanoj akademiji koju su pripremile sestre, a na kojoj su sudjelovali i PMI. Susrela sam mnoge poznate i meni drage ljude, a prijateljstvo je dimenzija našega bića koja je jako važna za kršćansku duhovnost i rast u vjeri, ali i naravi.

Povratak je prošao u molitvi, zahvaljivanju i pjesmi, naravno i spavanju. Umorna, ali radosna i puna dojmova vratila sam se kući zahvaljujući dobrom Bogu što mi je pružio priliku da budem dio zajedništva i ljubavi.

Drage sestre zahvaljujem i vama na prijateljstvu u Isusu Kristu – neprocjenjivom daru koji je nužan za naš duhovni rast i razvoj u Bogu. Pjesma kaže: „Gdje je ljubav, prijateljstvo, ondje je i Bog!“

ŽIVIO MALI ISUS I NAŠE DRAGE SESTRE SLUŽAVKE MALOG ISUSA!

Ivana Novak, PMI - župa sv. Pavla, Zagreb

+ DRAŽEN GRUBER

Dana 13. listopada 2015. napustio nas je naš dragi Dražen Gruber, Prijatelj Malog Isusa. Dražen je rođen 31. svibnja 1956. u Slavonskom Brodu, od majke Marije i oca Darka.

Zbog posljedica nestručnog poroda, cijeli je život nosio teret cerebralne paralize, nikad nije svojom rukom popio čašu vode, nikad nije stao na svoje noge... Otac mu je bio arhitekt, ali i slikar, čiji se čuveni likovni rad, Križnog puta, nalazi u domu u Brezovici. I Dražen se bavio slikarstvom, slikao je pomoću glave, a mlađa sestra Daria također je uspješna slikarica. Dražen je sretno živio s roditeljima, no nakon njihove prerane smrti, morao je u dom, jer je trebao 24 satnu brigu. Bio je miljenik doma, jer je bio veseo, strpljiv i zahvalan, a rado je poхаđao crkvu, ako je imao dobre ljude koji bi ga vodili na euharistijska slavlja. Okrijepljen Sakramentom pomirenja, te svetom Pričešću, koje mu je podario prijatelj, vlč. Ante Barešić, u miru i pritiješnjen novom bolešću, bolešću raka, napustio je ovaj svijet... Izgubili smo pravog prijatelja, izuzetnu osobu, koji je ostavio neizbrisiv trag za sobom, koji nam je pokazao kako se može voljeti život, usprkos silnim poteškoćama... Dragi Dražene, vjerujemo da si u zagrljaju Nebeskog Oca, i počivaj nam u Miru!

Kličemo s Tobom ŽIVIO MALI ISUS - UVIJEK U NAŠIM SRCIMA!

Marija Lukač, PMI

Misijske nakane Svetog Oca za 2016.

SIJEČANJ

Da se pomoću dijaloga i bratske ljubavi, milošću Duha Svetoga, nadvladaju podjele među kršćanima.

VELJAČA

Da porastu prigode za dijalog i susret između kršćanske vjere i azijskih naroda.

OŽUJAK

Da kršćani, koji su zbog svoje vjere diskriminirani ili progonjeni, ostanu jaki i vjerni Evanđelju zahvaljujući neprestanoj molitvi cijele Crkve.

TRAVANJ

Da afrički kršćani, usred političko-vjerskih sukoba, daju svjedočanstvo ljubavi i vjere u Isusa Krista.

SVIBANJ

Da se u obiteljima, zajednicama i skupinama raširi običaj moljenja svete krunice za naviještanje Evanđelja i za mir.

LIPANJ

Da se sjemeništarci, novaci i novakinje, namjere na odgojitelje koji žive u radosti Evanđelja i s mudrošću ih pripravljaju za njihovo poslanje.

SRPANJ

Da Crkva u Latinskoj Americi i na Karipskim otocima, po svojemu kontinentalnom poslanju, obnovljenim poletom i zanosom navješće Evanđelje.

KOLOVOZ

Da kršćani žive dosljedno po Evanđelju, svjedočeći vjeru, čestitost i ljubav prema bližnjemu.

RUJAN

Da kršćani, sudjelujući u sakramentima i razmatrajući Svetu Pismo, postaju sve svjesniji svoga blagovjesničkog poslanja.

LISTOPAD

Da Svjetski dan misija u svim kršćanskim zajednicama obnovi radost i odgovornost za naviještanje Evanđelja.

STUDENI

Da svećenici i laici u župama surađuju u služenju zajednici ne popuštajući napasti obeshrabrenja.

PROSINAC

Da europski narodi otkriju ljepotu, dobrotu i istinitost Evanđelja koje životu daje radost i nadu.

VRHOVNA UPRAVA

• IZVANREDNA SVETA GODINA MILOSRĐA

Izvanredna Sveta godina milosrđa bit će otvorena na svetkovinu Bezgrješnog začeća BDM 8. prosinca 2015., a završit će 20. studenoga 2016. na svetkovinu Krista Kralja svega stvorenoga.

Pozivamo sve članove Društva PMI da kroz Svetu godinu milosrđa slušaju Božju riječ i u svojoj svakodnevničici čine duhovna i tjelesna djela milosrđa.

• DAN DJELA SVETOG DJETINJSTVA

Na svetkovinu Bogojavljenja 6. siječnja 2016. u Crkvi će se obilježiti dan Djela svetog djetinjstva.

PMI na taj dan svojim darovima pomažu

Djelo svetog djetinjstva koje podupre školovanje djece u misijama. Otvorimo svoje srce za potrebe siromašne i bolesne djece.

• 173. DAN ROĐENJA I KRŠTENJA SLUGE BOŽJEGA NADBISKUPA

JOSIPA STADLERA

Dana 24. siječnja 2016.g. obilježit ćemo 173. dan rođenja i krštenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Pozivamo PMI kojima je to moguće, da taj dan hodočaste u župu Gospe Brze Pomoći u Stadlerovom rodnom grada Slavonskom Brodu gdje se već duži niz godina svečano obilježava dan njegova rođenja i krštenja.

Na dan rođenja i krštenja nadbiskupa Stadlera, PMI okupljaju se posebno i u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova i mole na Stadlerovu grobu. PMI preporučamo na taj dan i hodočašće u Sarajevo.

• ZATVARANJE GODINE POSVEĆENOG ŽIVOTA

Na blagdan Isusova prikazanja u hramu 2. veljače 2016. u Crkvi će biti zatvorena Godina posvećenog života.

Pozivamo PMI da u svojim zajednicama na taj dan posebno mole za duhovna zvanja u Družbi sestara Služavki Maloga Isusa.

• 24. SATA ZA GOSPODINA

Dana 4. i 5. ožujka 2016. po želji pape Franje, održat će se cjelodnevno klanjanje pred Presvetim.

Uključimo se u tu molitvenu akciju u župama i samostanima gdje to bude organizirano i molimo na nakane Svetoga Oca.

• NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO – BLAGOVIJEST

PATRON DRUŠTVA PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Od 1 do 3. travnja 2016. održat će se trodnevica u čast svetkovine Gospodinova navještenja – Blagovijesti. Trodnevica će biti duhovna priprava za patron Društva Prijatelja Maloga Isusa.

Ove godine svetkovina Blagovijesti premještena je na ponedjeljak iza druge vazmene nedjelje. Pozivamo sve PMI da se uključe u duhovnu pripravu za slavlje Patrona DPMI.

• DAN MILOSRDNE LJUBAVI PMI

Na blagdan Pohoda Blažene Djevce Marije Elizabeti 31. svibnja 2016. obilježit ćemo Dan milosrdne ljubavi PMI. Na poseban način u Svetoj godini milosrđa otvorit ćemo se Božjem pozivu i s našom nebeskom majkom Marijom pohitjeti taj dan u ususret bolesnima, siromašnima u svojim župskim zajednicama čineći duhovna i tjelesna djela milosrđa.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA:

- **Svakog 8. u mjesecu** molimo za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.
- **Svakog 25. u mjesecu** molimo za pokojne članove Društva PMI i za naše dobročinitelje.
- **Cijena informativnog biltena *Prijatelj malenih*** - 20.00 kuna.
- **Godišnja članarina Društva PMI** - 50.00 kuna.

NOVO IZDANJE KNJIGE

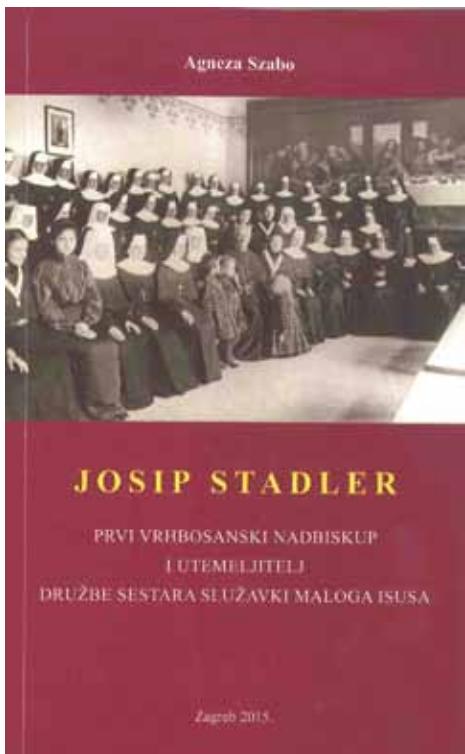
Agneza Szabo

JOSIP STADLER prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Knjiga „JOSIP STADLER - prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa“ je spomen-knjiga posvećena 125. obljetnici utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koju je 24. listopada 1890. utemeljio u Sarajevu prvi vrhbosanski nadbiskup dr. Josip Stadler, danas sluga Božji.

Knjiga je satkana od odabranih povijesnih činjenica, što znači ne i svih koje danas imamo. U više tematskih cjelina autorica dr. Szabo iznosi sažet pregled o životu i radu nadbiskupa Josipa Stadlera i pregled povijesti i djelovanja Družbe SMI kroz proteklih 125. godina.

Knjigu preporučamo svima koji žele više upoznati život i djelo nadbiskupa Josipa Stadlera i povijesni put života i služenja u Crkvi sestara Služavki Maloga Isusa.

Knjigu možete nabaviti na adresi
Vrhovna uprava Družbe SMI

Naumovac 12
HR - 10000 ZAGREB

MOLITVA PAPE FRANJE ZA SVETU GODINU MILOSRĐA

Gospodine Isuse Kriste,
ti si nas poučio da budemo milosrdni kao Otac nebeski
i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega.
Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni.
Tvoj pogled, pun ljubavi, oslobođio je Zakeja i Mateja
od robovanja novcu, a preljubnicu i Mariju Magdalenu
od iskušenja da sreću traže samo u stvorenju;
potaknuo je Petra da zaplače, nakon što te je zatajio,
a raskajanomu je razbojniku zajamčio raj.
Daj da svatko od nas osjeti da je i nama upućena riječ
koju si rekao Samarijanki:
»O, kad bi znala dar Božji!«

Ti si vidljivo lice nevidljivoga Oca,
Boga koji svoju svemoć očituje nadasve praštanjem i milosrđem:
daj da Crkva u svijetu bude Tvoje vidljivo lice,
lice svoga uskrslog Gospodina u slavi.
Htio si da i tvoji službenici budu zaogrnuti slabošću
kako bi gajili istinsko suosjećanje
prema svima koji su u neznanju i zabludi.
Učini da svatko tko pristupi tvojim službenicima
osjeti da ga Bog isčekuje, ljubi i da mu opršta.

Pošalji svoga Duha i sve nas posveti svojim pomazanjem,
kako bi Jubilej milosrđa bio godina milosti Gospodnje
te tvoje Crkva, u obnovljenome zanosu,
uzmogne donijeti siromasima radosnu vijest,
proglašiti slobodu zatočenima i potlačenima
te slijepima vratiti vid.

Po zagovoru Marije, Majke milosrđa,
to molimo tebe koji s Ocem i Duhom Svetim
živiš i kraljuješ u vijeće vjekova. Amen.

PRIČA O ČUDOTVORNOM DJETETU ISUSU

Priča Čudotvornog Djeteta Isusa počinje krajem 11. stoljeća, u Španjolskoj, u jednom nakon rata polu razrušenom Karmelu. Brat Josef, bio je nadaleko poznat po svojoj dubokoj ljubavi prema tajni Isusova djetinjstva. Jednog dana, dok je čistio, stao je kraj njega graciozan dječak, neko vrijeme ga pažljivo promatrao, zatim upitao: „Znaš dobro čistiti, brate Josef, ali dali znadeš i jednu ‘Zdravo Mariju’ izmolići?“ „Da.“ „Pa moli onda!“ Kada je počeo moliti „Anđeo Gospodnj“, dijete ga prekine kod riječi „...i blagoslovjen plod utrobe tvoje“ i reče: „To sam ja!“, a zatim je nestao.

Sveti štovatelj Djeteta Isusa je prema viđenju u dubokoj starosti izradio maleni voštani kipić,

koji je nakon njegove smrti procesijom unesen u crkvu. Kipić je odavde iznijela Maria Manrique de Lara i kao vjenčani dar predala svojoj kćerki Polyxeni, koja je dragocjenu statuu poklonila prioru Bosonogih otaca karmelićana samostana Sv. Marije od Pobjede u Pragu sa riječima: Evo predajem Vam što mi je najdragocjelije, častite Njegov znamen I ništa Vam neće nedostajati“. Sveti Dijete postalo je predmet štovanja i pripisan mu je velik broj čudesnih događaja, među kojima je i obrana grada od opsade Šveđana.

„ŠTO ME VIŠE ŠTUJETE, TO VIŠE ĆU VAM POMOĆI“

„Čudotvorno Dijete Isus zaista želi biti djelom i savjetom uz svaku osobu. Postoje mnogi divni zapisi o toj činjenici. No, Ono nije zadovoljno, jer želi mnogo više štovanja i ljubavi. Uvijek je u izvidnici za novim pristašama, jer mali veličanstveni Kralj je prebogat milostima i Njegova desnica je puna darova. Od Njega potječe izjava: „Što me više štujete, to više ću vam pomoći!“ (Pater Cyrilus a Matre Dei). Uz kipić Djeteta Isusa iz Praga vezane su stoljetne pobožnosti djetinjstvu Isusovom,

kao i mnoge legende i čudesa. No vijest o čudesnim ozdravljenima za ovaj kipić nisu stvar prošlosti, već se nastavljaju i danas. Papa Benedikt XVI. je izvorni kipić u Pragu pri svom pohodu 26. rujna 2000. god. okrunio zlatnom krunom. Stari je običaj poklanjati ruha kao zavjetni dar i odjenuti ga. Najveća hodočašća i pobožnosti Malom Kralju su svakog 25. u mjesecu u mnogim svetištima diljem svijeta gdje se časti čudotvorno Dijete Isus.

MOLITVA ČUDOTVORNOM DJETETU ISUSU!

„Kao što si nekada u vrijeme gladi

punio korpe kruha u Pragu,

tako danas misli na nezaposlene i siromašne.

Kriza naše privrede još nije završila

i tko je zaboravio Tebe moliti,

ubrzo će ponovno stajati

pred praznim košarama.

Tko će nam pomoći,

ako nam Ti ne pomogneš?

Daj da se svaki dan prisjetimo

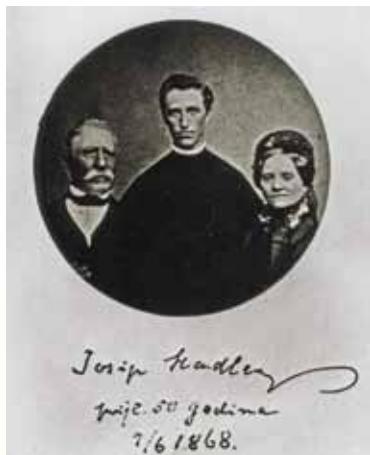
Tvoga obećanja,

da hrane, tj. kruha,

kada smo Ti s ljubavlju odani,

nikada neće ponestati.“

MOLITVA ZA PROGLAŠENJE BLAŽENIM SLUGE BOŽJEGA JOSIPA STADLERA

Oče naš, koji si izvor i počelo svetosti, od Tebe nam dolazi svaki dobar dar.

*Ti si slugu svojega biskupa Josipa Stadlera
postavio za pastira Crkve vrhbosanske u posebno složenim i teškim vremenima.*

*On, otac sirotinje, odano je i vjerno služio Tebi
te je revno navješćivao radosnu vijest spasenja.*

*U svakom čovjeku, posebno u malenima, siromašnima
i onima kojima je potrebna pomoć,
pozorno je gledao svojega brata i sestru u Tvome ljubljenom Sinu Isusu Kristu.*

*Smjerno Te molimo,
udostoj se proslaviti ga čašću oltara
kako bi njegov primjer svemu Tvome puku bio snažan poticaj,
njegov nauk pouzdan oslonac,
a zagovor čvrsta zaštita i sigurna okrjepa.*

*Molimo Te, udijeli nam po njegovim zaslugama milost
da Ti u sve dane svojega života
vjerno služimo u svetosti duše i tijela
napredujući na putu vječnoga spasenja.
Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.*

(Molitve, zahvale i preporuke sluzi Božjem Josipu Stadleru možete slati na adresu uprave DPMI-a)

*“Ille erat lucerna ardens et lucens” .
Bio je svjetiljka koja gori i svijetli.*

Proslava 125. obljetnice utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa
Sarajevo, 25. listopada 2015.

